

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 9 d. (*)

„Valstybės pagalba – Valstybės narų regioninės ar vietos valdžios institucijos suteiktos mokesčių lengvatos – Atleidimas nuo mokesčių – Sprendimai, kuriais valstybės pagalbos schemas pripažintos nesuderinamomis su bendrąja rinka ir nurodyta susigrąžinti suteiktą pagalbą – Kvalifikavimas kaip naujos pagalbos arba esamos pagalbos – Pagalba veiklai – Teisėtai įgytos apsaugos principas – Teisinio saugumo principas – Sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį – Nereikalingumas priimti sprendimą“

Bylose T-30/01–T-32/01, T-86/02–T-88/02

Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (Ispanija), atstovaujama advokatė M. Morales Isasi ir I. Sáenz Cortabarría Fernández,

ieškovė bylose T-30/01 ir T-86/02,

Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (Ispanija), atstovaujama advokatė M. Morales Isasi ir I. Sáenz Cortabarría Fernández,

ieškovė bylose T-31/01 ir T-88/02,

Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya (Ispanija), atstovaujama advokatė M. Morales Isasi ir I. Sáenz Cortabarría Fernández,

ieškovė bylose T-32/01 ir T-87/02,

palaikomos

Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco (Ispanija), atstovaujamasis advokatė M. Morales Isasi ir I. Sáenz Cortabarría Fernández,

ir

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), steigtos Bilbao (Ispanija), atstovaujamasis advokatė M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco ir V. Sopeña Blanco,

įstojusi? ? bylas T-86/02–T-88/02 šali?,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, iš pradžių atstovaujamą J. Flett, S. Pardo ir J. L. Buendía Sierra bylose T-30/01–T-32/01 ir Buendía Sierra bei F. Castillo de la Torre bylose T-68/02–T-88/02, vėliau – Castillo de la Torre ir C. Urraca Caviedes,

atsakovė,

palaikoma

Comunidad autónoma de La Rioja (Ispanija), atstovaujamos advokat? J. M. Priado Gámez bylose T?86/02 ir T?87/02 ir I. Serrano Blanco byloje T?88/02,

?stojusios ? bylas T?86/02–T?88/02 šalies,

d?l prašymo panaikinti 2000 m. lapkri?io 28 d. Komisijos sprendim? prad?ti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyt? proced?r? d?l *Diputación Foralde Álava*, *Diputación Foralde Guipúzcoa* ir *Diputación Foralde Vizcaya* priimtomis nuostatomis suteikt? mokes?i? lengvat? atleidžiant nuo pelno mokes?io tam tikras naujai ?steigtas ?mones bylose T?30/01–T?32/01 ir d?l prašymo panaikinti 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimus 2003/28/EB, 2003/86/EB ir 2003/192/EB d?l 1993 m. Ispanijos ?gyvendint? valstyb?s pagalbos schem? atleidžiant nuo pelno mokes?io atitinkamai Alavos (Ispanija) (T?86/02), Biskajos (Ispanija) (T?87/02) ir Gipuskoa (Ispanija) (T?88/02) provincijose tam tikras naujai ?steigtas ?mones (atitinkamai OL L 17, 2003, p. 20; OL L 40, 2003, p. 11 ir OL L 77, 2003, p. 1) bylose T?86/02–T?88/02,

EUROPOS BENDRIJ? PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išpl?stin? kolegija),

kur? sudaro pirmininkas M. Vilaras, teis?jai E. Martins Ribeiro, F. Dehousse (praneš?jas), D. Šváby ir K. Jürimäe,

pos?džio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal? ir ?vykus 2008 m. sausio 15 d. pos?džiui,

priima š?

Sprendim?

Teisinis pagrindas

I – *Bendrijos teis?s aktai*

1 EB 87 straipsnyje nustatyta:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstyb?s nar?s arba iš jos valstybini? ištekl? bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras ?mones arba tam tikr? preki? gamyb?, iškraipo konkurencij? arba gali j? iškraipyti, yra nesuderinama su bendr?ja rinka, kai ji daro ?tak? valstybi? nari? tarpusavio prekybai.“

<...>

3. Bendrajai rinkai neprieštarujan?ia gali b?ti laikoma:

<...>

c) pagalba, skirta tam tikros ekonomin?s veiklos r?ši? arba tam tikr? ekonomikos sri?i? pl?tra?i skatinti, jei ji netrikdo prekybos s?lyg? taip, kad prieštaraut? bendram interesui;

<...>“

2 EB 88 straipsnyje numatyta:

„1. Komisija kartu su valstyb?mis nar?mis nuolat kontroliuoja visas tose valstyb?se esamas pagalbos sistemas. Valstyb?ms nar?ms ji si?lo atitinkamas priemones, reikalingas bendrajai rinkai

palaipsniui pl?toti arba jai veikti.

2. Jei, paprašiusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas, Komisija nustato, jog tam tikra valstyb?s ar iš jos ištekl? teikiama pagalba yra pagal 87 straipsn? nesuderinama su bendr?ja rinka arba kad tokia pagalba netinkamai naudojama, ji priima sprendim?, reikalaujant?, kad atitinkama valstyb? nar? per Komisijos nustatyt? laik? toki? pagalb? panaikint? ar pakeist?.

<...>

3. Apie visus ketinimus suteikti ar pakeisti pagalb? Komisija turi b?ti laiku informuojama, kad ji gal?t? pateikti savo pastabas. Jei Komisija mano, kad tokie ketinimai pagal 87 straipsn? yra nesuderinami su bendr?ja rinka, ji nedelsdama pradeda 2 dalyje nustatyt? proced?r?. Atitinkama valstyb? nar? savo pasi?lyt? priemoni? ne?gyvendina tol, kol nepriimamas galutinis sprendimas.“

3 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatan?io išsamias [EB 88 straipsnio] taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 8 sk., 1 t., p. 339), 4 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„<...> siekiant užtikrinti teisin? aiškum?, der?t? nustatyti aplinkybes, kurioms esant pagalb? reikia laikyti esama pagalba; <...> vidaus rinkos suk?rimas ir stiprinimas yra laipsniškas procesas, atspindintis kuriant nuolatin? valstyb?s pagalbos politik?; <...> po ši? poky?i? tam tikros priemon?s, kurios jas ?gyvendinant nebuvo laikomos valstyb?s pagalba, gal?jo ja tapti v?liau.“

4 Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnyje nustatyta:

„Šiame reglamente:

<...>

b) „esama pagalba“ – tai:

i) visa pagalba, kuri <...> iki Sutarties ?sigaliojimo buvo teikiama atitinkamose valstyb?se nar?se, t. y. individuali pagalba ir pagalbos sistemos, ?gyvendintos iki Sutarties ?sigaliojimo ir toliau taikomos;

ii) patvirtinta pagalba, t. y. Komisijos arba Tarybos patvirtintos pagalbos sistemos ir individuali pagalba;

<...>

v) pagalba, kuri yra esama pagalba, nes galima nustatyti, ar jos patvirtinimo metu tai nebuvo pagalba, o tokia ji tapo v?liau d?l bendrosios rinkos vystymosi ir nebuvo atitinkamos valstyb?s nar?s pakeista. Jeigu pagal Bendrijos teis?s aktus liberalizavus veikt? tam tikros priemon?s tampa pagalba, po nustatytos liberalizavimo datos esama pagalba jos nebelaikomos;

c) „nauja pagalba“ – tai visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri n?ra egzistuojanti pagalba, ?skaitant egzistuojan?ios pagalbos pakeitimus;

<...>

f) „neteis?ta pagalba“ – tai nauja pagalba, ?gyvendinta prieštaraujant [EB 88 straipsnio] 3 daliai;

<...>“

5 Pagal Reglamento Nr. 659/1999 2 straipsnio 1 dal? ir 3 straipsn? „suinteresuotoji valstyb?

nar? <...> iš anksto praneša Komisijai apie bet kuriuos planus skirti naujų pagalbų“ ir jos neįgyvendina tol, kol „Komisija nepriima tokių pagalbų patvirtinimo sprendimo, arba kol nelaikoma, kad Komisija tokį sprendimą priėmė“.

6 Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnyje, susijusiame su formalia tyrimo procedūra, numatyta:

„1. Sprendime pradėti formalaus tyrimo procesą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės vertinimas ir išdėstomos abiejų dėl pagalbos atitikimo bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.

2. Gautos pastabos pateikiamos suinteresuotajai valstybei narei. Suinteresuotosios šalies prašymu dėl atitinkamos žalos jos tapatybę atitinkamai valstybei narei neatskleidžiama. Suinteresuotoji valstybė narė gali atsakyti į pastabas, pateiktas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.

7 Dėl priemonių, apie kurias nepranešta, Reglamento Nr. 659/1999 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „jeigu Komisija turi iš bet kurio šaltinio gautą informaciją apie įtariamą neteisėtą pagalbą, tokią informaciją ji iš karto patikrina“.

8 Minuto reglamento 13 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog šis patikrinimas užbaigiamas priimant sprendimą pradėti formalaus tyrimo procesą. Šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad neteisėtos pagalbos atveju Komisija neprivalo laikytis pagalbos, apie kurią pranešta, pirminiam tyrimui ir formaliai tyrimo procedūrai nustatytą terminą.

9 Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta:

„Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurias būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo <...>. Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.

10 1978 m. gruodžio 21 d. valstybės narės adresuotame Pranešime dėl regioninės pagalbos schemų (OL C 31, 1979, p. 9; toliau – 1978 m. pranešimas dėl regioninės pagalbos schemų) Komisija nustatė regioninės pagalbos schemoms taikomus koordinavimo principus ir jo pradžioje pateikė „esmines išlygas dėl pagalbos veiklai suderinamumo su bendrąja rinka“. Be to, šiame pranešime įtvirtintos tokios pagalbos intensyvumo diferencijuotos ribos, išreikštos pradinių investicijų procentiniu santykiu ir Europos apskaitos vienetais pradinių investicijomis sukurtai darbo vietai (žr. pranešimo 2 ir 3 punktus).

11 Pranešime dėl neteisėtai suteiktos pagalbos (OL C 318, 1983, p. 3; toliau – 1983 m. pranešimas dėl neteisėtai suteiktos pagalbos) Komisija primena apie EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą pareigą pranešti apie pagalbą ir informuoja potencialius valstybės pagalbos gavėjus, kad neteisėtai suteikta pagalba nėra užtikrinta ta prasme, kad kiekvienam taip suteiktos pagalbos, t. y. Komisijai nepriėmus galutinio sprendimo dėl pagalbos suderinamumo, gavėjui gali tekti ją grąžinti. Taip pat Komisija jame nurodo, kad sužinojusi, jog valstybė narė įmonių pagalbą priemoni nesilaikydama EB 88 straipsnio 3 dalies reikalavimų, ji *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia specialų pranešimą, kuriuo potencialius pagalbos gavėjus perspėja, kad ši pagalba nėra užtikrinta.

12 Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės (OL C 74, 1998, p. 9) su pakeitimais (OL C 258, 2000, p. 5, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 226; toliau – 1998 m. gairės) visų pirma pakeičia 1978 m. Pranešimą dėl regioninės pagalbos schemų. Šių gairių 2 punkte „Taikymo apimtis“ numatyta, kad Komisija turi taikyti šias gaires regioninei pagalbai, teikiamai kiekvienam ūkio sektoriui, išskyrus žemės ūkio produktų, išvardytų Sutarties II priede, gamybą, perdirbimą ir prekybą, žuvininkystę ir anglies pramonę.

13 Pagal 1998 m. gairių 6.1 punktą:

„<...> Komisija turi vertinti regioninės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka remdamasi šiomis gairėmis, kai tik bus galima jas taikyti. Tačiau pagalbos siūlymai, apie kuriuos pranešama dar nesupažindinus valstybių narių su šiomis gairėmis ir Komisijai dėl jų dar nepriėmus galutinio sprendimo, turi būti vertinami remiantis pranešimo metu galiojančiais kriterijais.“

14 Dėl pagalbos veiklai 1998 m. gairėse konkrečiai numatyta:

„4.15. Regioninė pagalba, skirta sumažinti ūmonių einamąsias išlaidas (pagalba veiklai), paprastai yra draudžiama. Tačiau išimtiniais atvejais tokia pagalba gali būti teikiama regionams, kurie atitinka (EB) 87 straipsnio 3 dalies a punkto išlygos reikalavimus, jeigu tai pagrįsta jos našu ūkio regionui plėtrai ir pobūdžiu, ir jos lygis proporcingas tiems sunkumams, kuriuos ja siekiama palengvinti. Pati valstybė narė turi parodyti [parodyti] visus esamus sunkumus ir vertinti jų svarbą. Pagalba veiklai turi būti ribotos trukmės ir laipsniškai mažinama.“

15 1998 m. gairių I priedo 1 išnašoje pagalba, susijusi su investicijomis, apibrėžta taip:

„Mokestine pagalba gali būti laikoma pagalba, susijusi su investicijomis, jei ji remiasi ūkio regiono investuota suma. Be to, bet kuri mokestinė pagalba gali būti susijusi su investicijomis, jei yra nustatoma riba, išreikšta investuotos sumos procentiniu santykiu <...>.“

II – Nacionalinės teisės aktai

16 Ispanijos Baskų krašte galiojanti mokesčių sistema grindžiama ekonominiu susitarimu, nustatytu pagal 1981 m. gegužės 13 d. Ley Nr. 12/1981 (Ispanijos įstatymas Nr. 12/1981), vėliau iš dalies pakeistą 1997 m. rugpjūčio 4 d. Ley Nr. 38/1997 (Ispanijos įstatymas Nr. 38/1997).

17 Pagal šiuos įstatymus *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* (Ispanija) tam tikromis sąlygomis gali nustatyti jų atitinkamose teritorijose taikomą mokesčių schemą. Šioje srityje minėtos teritorijos nustatytos tam tikras mokesčių lengvatas ir būtent šiuose ieškiniuose nagrinėjamą naujai steigiamoms įmonėms atleidimą nuo pelno mokesčio.

18 1993 m. *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* atitinkamai pagal Norma Foral Nr. 18/1993, Norma Foral Nr. 5/1993, Norma Foral Nr. 11/1993 (toliau – kartu vadinamos 1993 m. Normas Forales) 14 straipsniu dešimčiai metų atleido

nuo pelno mokesčio įmone, steigta nuo šio nuostatų įsigaliojimo dienos iki 1994 m. gruodžio 31 dienos. Remiantis šiomis nuostatomis:

„1. Nuo pelno mokesčio dešimties mokestinių metų laikotarpiu, skaičiuojamu nuo steigimo metų, atleidžiamos bendrovės, kurios komercinį veiklą pradeda nuo šio nuostatų (*Norma Foral*) įsigaliojimo dienos ir iki 1994 m. gruodžio 31 d., jeigu jos atitinka 2 punkte nustatytas sąlygas.

2. Kad galėtų pasinaudoti šiame straipsnyje numatytu atleidimu, mokesčių mokėtojai turi atitikti tokias sąlygas:

a) pradėti savo veiklą turėdami mažiausiai 20 mln. ESP apmokėto kapitalo <...>;

<...>

f) nuo bendrovės steigimo iki 1995 m. gruodžio 31 d. investuoti į ilgalaikį turtą mažiausiai 80 milijonų Ispanijos pesetų, visos šios lėšos turi būti investuotos į veiklai vykdyti reikalingą turtą, kuris negali būti išnuomojamas ar perleidžiamas tretiesiems asmenims;

g) per pirmuosius šešis mėnesius nuo ekonominės veiklos pradžios sukurti mažiausiai dešimt darbo vietų ir išlaikyti šį metinį personalo vidurkį iki atleidimo nuo mokesčio laikotarpio pabaigos;

<...>

i) turėti mažiausiai penkerių metų strateginį verslo planą <...>.

6. Šio straipsnio nuostatos nesuderinamos su jokiais kitomis mokesčių lengvatomis.

7. Dėl pereinamojo laikotarpio atleidimo nuo mokesčio turi būti pateikiamas prašymas provincijos vyriausybės mokesčių, finansų ir biudžeto departamentui <...>, kuris patikrins, ar pirmiau nurodytos sąlygos vykdytos, prireikus ūmonei gavėjai pateikia laikiną leidimą, kurį turi patvirtinti provincijos vyriausybės narių taryba.“

19 1997 m. liepos 30 d. priimtomis trimis vienodo turinio nutartimis *Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Baskų krašto aukščiausiasis teismas, Ispanija), į kurį 1994 m. birželio ir spalio mėn. kreipėsi *Administración del Estado*, Teisingumo Teismui pateikė prejudicinį klausimą dėl 1993 m. *Normas Forales* suderinamumo su Bendrijos teise. Generalinis advokatas A. Saggio savo išvadą atitinkamose bylose pateikė 1999 m. liepos 1 dieną. Tačiau ieškovei pagrindinėje byloje atsisakius ieškinio dėl šio bylų buvo priimta nutartis išbraukti jas iš registro (2000 m. vasario 16 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis *Juntas Generales de Guipúzcoa ir kt.*, C-400/97–C-402/97, Rink. p. I-1073 ir generalinio advokato A. Saggio išvada, kurią jis pateikė šiose bylose, Rink. p. I-1074).

Ginčo aplinkybės

20 Dėl šioje byloje nagrinėjamų 1993 m. *Normas Forales*, kuriose numatytas atleidimas nuo pelno mokesčio, 1994 m. kovo 14 d. *Cámara de Comercio e Industria de la Rioja* (Rioja prekybos ir pramonės rūmai, Ispanija), *Federación de empresas de la Rioja* (Rioja ūmonų federacija, Ispanija) ir tam tikros bendrovės pateikė skundą, užregistruotą 1994 m. balandžio 28 d. (toliau – 1994 m. skundas).

21 1994 m. gegužės 10 d. Komisija susitiko su Baskų krašto vyriausybės pirmininku, o 1994 m. gegužės 19 d. – Baskų krašto ekonomikos ir finansų patarėju.

22 1994 m. gegužės 25 d. laišku Komisija Ispanijos Karalystei pasiūlė per 15 dienų pateikti

savo pastabas dėl 1994 m. skundo. Šiame laiške Komisija taip pat nurodė, kad, nepateikus atsakymo ar jei atsakymas jos netenkins, pasibaigus terminui, Komisija privalės pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalų tyrimo procedūrą. Be to, šiame laiške Komisija priminė valstybių narių pareigą pranešti ir tai, kad neteisėtą pagalbą gali būti nurodyta sugrąžinti.

23 1994 m. liepos 27 d. Komisija susitiko su Baskų krašto vyriausybės finansų viceministru.

24 1994 m. rugsėjo 30 d. laiške Ispanijos Karalystei Komisijai pateiktą atsakymą visų pirma pabrėždama, jog atleidimo nuo mokesčių schemos nėra valstybės pagalba, nes kalbama apie bendrąsias priemones.

25 1994 m. gruodžio 15 d. Komisija susitiko su Baskų krašto vyriausybės pirmininku ir pramonės ministru, o 1995 m. birželio 1 d. – su *Interbask SA* vicepirmininku.

26 1995 m. liepos 18 d. laišku Komisija pareiškė jus informavo apie tai, kad toliau nagrinėja Ispanijos mokesčių sistemą ir valstybės narėse galiojančias autonomines mokesčių schemas visų pirma atsižvelgdama į „vairiose valstybės narėse vykstančią federalinę raidą“. Ji nurodė, kad Komisijos tarnybos renka reikalingą informaciją, o tai yra didelis duomenų rinkimo ir analizavimo darbas. Komisija pridūrė, kad sprendimą dėl skundo ji priims išsiaiškinusi šiuos klausimus ir jiems praneš apie savo sprendimą.

27 1996 m. sausio 19 d. laišku Komisija Ispanijos Karalystei informavo, jog tiria nagrinėjamą nuostatą poveikį konkurencijai, ir paprašė atsiųsti informaciją apie aptariamą priemonę gavėjus.

28 1996 m. vasario 7 d. Komisija susitiko su Baskų krašto vyriausybės pirmininku.

29 1996 m. vasario 19 d. ir kovo 21 d. laiškais Ispanijos Karalystei Komisijos paprašė pratęsti terminą atsakymui iki 1996 m. sausio 19 d. laišką pateikti.

30 1997 m. kovo 17 d. Komisija susitiko su *La Rioja* vyriausybės atstovais ir *La Rioja* socialiniais partneriais.

31 2000 m. sausio 5 d. Komisija gavo naują skundą dėl *Norma Foral* Nr. 18/1993 14 straipsnyje numatyto atleidimo nuo pelno mokesčių dešimčiai metų, kuris taikomas Alavoje įsteigtai ūkinei. Šis skundas pateiktas ūkinei, konkuruojanti su ūkine, kuriai taikomas nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčių.

32 2000 m. vasario 3 d. laišku Komisija Ispanijos valdžios institucijai paprašė informacijos apie ūkinei gavėjai suteiktą pagalbą.

33 2000 m. kovo 8 d. laišku Ispanijos valdžios institucijos pateiktą informaciją, kurios prašė Komisija.

34 2000 m. lapkričio 28 d. Komisija Ispanijos valdžios institucijoms pranešė apie savo sprendimą pradėti formalų tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį dėl *Diputación Foral de Álava*, *Diputación Foral de Guipúzcoa* ir *Diputación Foral de Vizcaya* priimtomis nuostatomis suteiktą mokesčių lengvatą tam tikras naujai įsteigtas ūkines atleidžiant nuo pelno mokesčių.

35 2000 m. gruodžio 14 d. laišku, užregistruotu 2000 m. gruodžio 19 d., Ispanijos valdžios institucijos paprašė pratęsti terminą, skirtą pastaboms dėl kiekvienos iš trijų nagrinėjamų atleidimo nuo mokesčių schemų pateikti.

36 2001 m. vasario 5 d. laiškais, užregistruotais 2001 m. vasario 8 d., Ispanijos valdžios institucijos pateikė pastabas dėl visų nagrinjamų schemų.

37 Paskelbus sprendimų pradėti formalių tyrimo procedūrų *Oficialiajame leidinyje*, Komisija per 2001 m. kovo mėnesį gavo trejųjų šalių pastabas, kurias perdavė Ispanijos valdžios institucijoms.

38 2001 m. rugsėjo 17 d. laišku Ispanijos valdžios institucijos, atsakydamos į trejųjų šalių pastabas, pateikė savo komentarus.

39 2001 m. gruodžio 20 d. Komisija priėmė sprendimus 2003/28/EB, 2003/86/EB ir 2003/192/EB dėl 1993 m. Ispanijos įgyvendintų valstybės pagalbos schemų atleidžiant nuo pelno mokesčių atitinkamai Alavos, Biskajos ir Gipuskoa provincijose tam tikras naujai steigtas įmones (atitinkamai OL L 17, 2003, p. 20; OL L 40, 2003, p. 11 ir OL L 77, 2003, p. 1; toliau kartu vadinami – ginėjami galutiniai sprendimai). Minėtuose sprendimuose Komisija nagrinjamas atleidimo nuo mokesčių schemas pripažino nesuderinamomis su bendrąja rinka.

Ginėjami sprendimai

I – 2000 m. lapkričio 28 d. Sprendimas pradėti formalių tyrimo procedūrų (bylos T-30/01–T-32/01)

40 Visų pirma, sprendime pradėti formalių tyrimo procedūrų Komisija nurodo, kad nagrinjamą atleidimą nuo pelno mokesčių yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nes jis palaiko tam tikras įmones ir nepateisinamas sistemos pobūdžiu ir struktūra.

41 Antra, Komisija manymu, nagrinjamą priemonę negali būti laikomos pagalba *de minimis* ir apie ją iš anksto turėjo būti pranešta. Šiame etape Komisija nurodo, kad jos gali būti laikomos neteisėta pagalba.

42 Trečia, Komisijos nuomone, nors nagrinjamą pagalbą suteikimas siejamas su minimaliomis investicijomis ir minimaliu darbo vietų skaičiaus sukurimu, nagrinjamą mokesčių schemą neužtikrina Bendrijos taisyklė regioninių valstybės pagalbos investicijoms ar užimtumui srityse laikymosi. Atvirkščiai, šiame tyrimo etape Komisija mano, kad tokios mokesčių schemos yra pagalba veiklai, nes jos sumažina įmonių išlaidas, skiriamas kasdieniam valdymui ar prastai veiklai. Komisija primena, kad iš esmės pagalba veiklai draudžiama ir konstatuoja, jog nagrinjamoms nuostatomis negali būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta išimtis. Be to, ji turi abejonių dėl nagrinjamų priemonių suderinamumo su nuostatomis, susijusiomis su valstybės pagalba regioninėms reikmėms bei sektorinėms nuostatomis.

43 Galiausiai Komisija mano, kad nagrinjamoms priemonėms negali būti taikomos EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos išimtys. Todėl ji nusprendžia pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl trijų atleidimo nuo mokesčių schemų ir Ispanijos valdžios institucijoms nurodo pateikti visą svarbią informaciją per mėnesį.

II – Ginėjami galutiniai sprendimai (bylos T-86/02–T-88/02)

44 Visų pirma, ginėjamuose galutiniuose sprendimuose Komisija nurodo, kad nagrinjamą priemonę yra valstybės pagalba, nes jos gavėjams suteikia lengvatą, kuri sumažina prastai į biudžetui tenkančių mokesčių našatę, daro poveikį konkurencijai ir iškraipo prekybą tarp valstybių narių. Šiuo atžvilgiu ji pabrėžia, kad Ispanijos valdžios institucijos nepateikė jokios informacijos apie nagrinjamą priemonių taikymo atvejus.

45 Komisija mano, kad šios priemonės yra atrankinio pobūdžio, nes „pagal pagalbos teikimui

nustatytas sąlygas, ja negali pasinaudoti iki nagrinėjamos *Norma Foral* įsigaliojimo dienos įsteigtos įmonės, kuri investicijos nesiekia 80 milijonų Ispanijos pesetų (480 810 EUR), kurios neturi didesnio kaip 20 milijonų Ispanijos pesetų apmokėto kapitalo (120 202 EUR) ir tos, kurios sukuria mažiau kaip 10 darbo vietų. Komisija priduria, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad šio atrankinio pobūdžio nepaneigia minėtos objektyvios didžiausios leidžiamos ribos.

46 Be to, Komisijos nuomone, atleidimas nuo nagrinėjamo mokesčio negali būti pateisinamas Ispanijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir struktūra, nes šiuo atžvilgiu Ispanijos valdžios institucijos nepateikė jokios informacijos vykstant procedūroms, susijusioms su *Normas Forales* Nr. 18/1993 (Alava) ir Nr. 11/1993 (Gipuskoa). *Territorio Histórica de Vizcaya* tvirtina, kad dėl *Norma Foral* Nr. 5/1993 išaugs mokesčių mokėtojų skaičius, todėl padidės ir pajamos iš mokesčių, nes ji skatina kurti naujas įmones. Vis dėlto Komisija pabrėžia, kad šis argumentas nepagrįstas išsamiu tyrimu ir nepaaiškina priežasties, dėl kurios atleidimas nuo mokesčio taikomas tik labai mažai įmonių daliai. Be to, priemonės laikinas pobūdis rodo, kad ja siekiama laikino tikslo.

47 Antra, Komisija mano, kad nagrinėjamos atleidimo nuo mokesčio schemos yra nauja pagalba, o ne esama pagalba Reglamento Nr. 659/1999 prasme. Pirmiausia ji pažymi, kad jos priimtose ne prieš Ispanijos Karalystės stojimą, t. y. 1986 m. sausio 1 d., ir kad nebuvo tiesiogiai ar netiesiogiai patvirtintos. Be to, Komisija teigia, kad ji nėra nurodžiusi, jog nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčio nėra valstybės pagalba. Galiausiai Komisija patikslina, jog niekaip negalima priekaištauti dėl to, kad ji iš karto nepradėjo formalių tyrimo procedūrų, nes apie nagrinjamą pagalbą jai nebuvo pranešta.

48 Trečia, nagrinėjama atleidimo nuo mokesčių neteisėtum? Komisija pažymi, jog Ispanijos valdžios institucijos neįsipareigojo šį atleidimą nuo mokesčio taikyti laikydamosi sąlygų dėl *de minimis* pagalbos. Todėl nagrinėjamoms atleidimo nuo mokesčių schemoms taikomas EB 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas pareigojimas iš anksto pranešti. Kadangi nebuvo pranešta, Komisija mano, kad ši pagalba neteisėta.

49 Be to, Komisija nurodo, kad negalima remtis teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principais, nes apie nagrinėjamas priemones nebuvo pranešta. Šiuo atžvilgiu Komisija patikslina, kad 1993 m. gegužės 10 d. Sprendimu 93/337/EEB dėl mokestinių pagalbos schemų investicijoms Baskų krašte (OL L 134, p. 25), kuris susijęs su 1988 m. įvestomis mokestinėmis priemonėmis, ji niekada nepatvirtino tariamos „Baskų krašto mokesčių sistemos“.

50 Ketvirta, Komisija mano, kad EB 87 straipsnio 3 dalyje nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos šiuo atveju netaikytinos. Komisija konstatuoja, kad atitinkamos *Territorios Históricas* „niekada neatitiko EB 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatytoje leidžiančioje nukrypti nuostatoje keliamų reikalavimų“, nes jų bendras vidaus produktas vienam gyventojui pernelyg didelis. Taip pat ji mano, kad, nepaisant sąlygų, susijusių su minimaliomis investicijomis ir minimaliu darbo vietų skaičiaus sukurimu, nagrinėjamos atleidimo nuo mokesčio schemos nėra pagalba investicijoms ar užimtumui. Ji nurodo, kad nagrinėjamos pagalbos apskaičiavimo pagrindas nėra investicijų suma, darbo vietų skaičius ar su juo susijusios išlaidos darbo užmokesčiui, bet mokesčio bazė. Be to, atitinkama pagalba teikiama atsižvelgiant ne į investicijų sumas, darbo vietų skaičius ar su juo susijusių išlaidų darbo užmokesčiui nustatytas ribos procentinę santykį, o į ribą, išreikštą mokesčio bazės procentais.

51 Atvirkščiai, Komisija patikslina, jog atsižvelgiant į tai, kad įmonės gavėjos iš dalies atleidžiamos nuo pelno mokesčio, nagrinėjama pagalba gali būti kvalifikuojama kaip pagalba veiklai. Taigi galutiniuose ginčijamuose sprendimuose Komisija pabrėžia, jog tokia pagalba iš esmės draudžiama, o atitinkamos *Territorios Históricas* neatitinka reikalavimų, kad joms būtų taikomos išimties šioje srityje.

52 Todėl Komisija mano, kad atleidimo nuo mokesčių schemos negali būti pripažintos suderinamomis su bendrąja rinka taikant EB 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose numatytas leidžiančias nukrypti nuostatas.

53 Tada Komisija nagrinėja, ar aptariamose nuostatose gali būti pateisinamos remiantis EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu, kiek jis susijęs su priemonėmis tam tikrai veiklai skatinti. Tačiau Komisija pažymi, kad ginčijamose atleidimo nuo mokesčių schemose nenumatytos priemonės mažoms ir vidutinėms įmonėms, tyrimams ir vystymui, aplinkos apsaugai, darbo vietų kūrimui ar mokymui. Be to, Komisija nurodo, kad nesant sektorinių apribojimų atleidimas nuo mokesčių gali būti taikomas įmonėms, susijusioms su tokiais jautriais sektoriais kaip žemės ūkis, žuvininkystė, anglies ir plieno pramonė, transportas, laivų statyba, sintetinis pluoštas ir automobilių pramonė, nesilaikant jiems taikomų taisyklių.

54 Galiausiai Komisija atmeta galimybę taikyti kitas EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalyje numatytas leidžiančias nukrypti nuostatas.

55 Penkta, Komisija nagrinėja, ar reikia nurodyti susigrąžinti jau suteiktą pagalbą. Ji mano, kad įmonės gavę jos galėjo suvokti atleidimo nuo mokesčių teikiamas lengvatas. Be to, ji primena, kad atleidimo nuo mokesčių schemos nebuvo įgyvendinamos laikantis EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros ir kad panašiomis aplinkybėmis įmonės pagalbos gavę jos iš esmės negali turėti teisėtų lūkesčių dėl pagalbos teisėtumo.

56 Be to, Komisija mano, kad jokia trečioji šalis pastabose nurodyta aplinkybė negali būti laikoma išimtaine. Iš tikrųjų Komisija pažymi, kad Reglamente Nr. 659/1999 nustatyti terminai neteisėtai pagalbai netaikomi. Be to, Komisija pabrėžia, kad jau 1994 m. gegužės 25 d. laiške Ispanijos valdžios institucijas spėjo apie tikimybę, kad nagrinjamas atleidimas nuo mokesčių yra neteisėtas ir galimybė, jog jos bus pareigos sugrąžinti pagalbą. Taip pat Komisija nurodo, kad po to ji nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nagrinjamo atleidimo nuo mokesčių nepripažino su bendrąja rinka suderinama priemone. Be to, Komisija mano, kad kitų galiojančių mokestinių priemonių buvimas likusioje Ispanijos Karalystės dalyje neturi sukelti teisėtų lūkesčių dėl nagrinjamo atleidimo nuo mokesčių suderinamumo su bendrąja rinka atsižvelgiant į tai, kad jų požymiai labai skiriasi. Galiausiai Komisija pažymi, kad „ilgą laikotarpį“ nuo pirmojo 1994 m. gegužės 25 d. laiško iki sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą daugiausia lėmė tai, kad Ispanijos valdžios institucijos nebendradarbiavo. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad negavo atsakymo 1996 m. sausio 19 d. laišku.

57 Komisija daro išvadą, kad nagrinjamas atleidimas nuo mokesčių su bendrąja rinka nesuderinama yra valstybės pagalba (žr. ginčijamą galutinį sprendimą 1 straipsnį). Todėl ji nurodo panaikinti nagrinjamas pagalbos schemas, jeigu jos dar galioja (žr. ginčijamą galutinį sprendimą 2 straipsnį).

58 Ginčijamą galutinį sprendimą 3 straipsnis, kuriame numatytas pagalbos susigrąžinimas, suformuluotas taip:

„1. Ispanija imasi visų reikiamų priemonių 1 straipsnyje nurodytai pagalbai, kuri buvo neteisėtai suteikta, iš jos gavę ją susigrąžinti. Ispanija turi sustabdyti dar nesuteiktos pagalbos teikimą.

2. Susigrąžinti reikia nedelsiant pagal nacionalinę teisę numatytas procedūras su sąlyga, kad jos leidžia iš karto ir veiksmingai vykdyti šį sprendimą. Į grąžintiną pagalbą įskaitomos palėkanos, kurios skaičiuojamos nuo tos dienos, kai gavėjui buvo suteikta pagalba, iki jos grąžinimo dienos. Palėkanos apskaičiuojamos pagal orientacinę palėkanų normą, kuri yra taikoma regioninės pagalbos subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti.“

59 Ginčijamą galutinį sprendimą 4 straipsnyje nurodyta, kad per du mėnesius nuo pranešimo apie šiuos sprendimus Ispanija informuoja Komisiją apie priemones, kurių ji imsis šiam sprendimui įgyvendinti, o minėtą sprendimą 5 straipsnyje nurodyta, jog šie sprendimai skirti Ispanijos Karalystei.

60 Nagrinėdamas Komisijos pareiktą ieškinį Teisingumo Teismas konstatavo, kad neįgyvendinusi ginčijamą galutinį sprendimą Ispanijos Karalystė nevykdėsipareigojimų (2007 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*, C-177/06, Rink. p. I-7689).

Procesas

61 2001 m. vasario 9 d. Pirmosios instancijos teismui pateiktais trimis pareiškimais Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa ir Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, ieškovės, pareiškė šiuos ieškinius dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl atleidimo nuo mokesčio schemų panaikinimo bylose T-30/01–T-32/01.

62 Atskiru dokumentu, užregistruotu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2001 m. gegužės 4 d., Komisija, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsniu, pateikė prieštaravimą dėl minėto ieškinių priimtumo. 2002 m. balandžio 22 d. Pirmosios instancijos teismo (treiosios išplėstinės kolegijos) nutartimi prieštaravimas buvo prijungtas prie pagrindinės bylos, nesprendžiant bylinėjimosi išlaidų klausimo.

63 2002 m. kovo 26 d. Pirmosios instancijos teismui pateiktais trimis pareiškimais ieškovės pareiškė šiuos ieškinius dėl galutinio sprendimo, susijusio su minėtomis atleidimo nuo mokesčio schemomis, panaikinimo bylose T-86/02–T-88/02.

64 2002 m. gegužės 17 d. Pirmosios instancijos teismo treiosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-86/02–T-88/02 buvo sujungtos pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį, kad būtų bendrai vykdomas tolesnis bylos nagrinėjimas.

65 2002 m. liepos 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais *Comunidad autónoma del País Vasco* pateikė prašymą stoti šioje byloje, kiek tai susiję su ieškiniais bylose T-86/02–T-88/02, palaikyti ieškovių reikalavimams. 2002 m. rugsėjo 10 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo treiosios išplėstinės kolegijos pirmininkas leido stoti šioje byloje. Per nustatytus terminus stojusi šioje byloje šalis pateikė savo paaiškinimus, o kitos šalys – pastabas dėl šio paaiškinimo.

66 2002 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais *Comunidad autónoma de la Rioja* pateikė prašymą stoti šioje byloje, kiek tai susiję su ieškiniais bylose T-86/02–T-88/02, palaikyti Komisijos reikalavimams. 2005 m. rugsėjo 12 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas leido stoti šioje byloje. Per nustatytus terminus stojusi šioje byloje šalis pateikė savo paaiškinimus, o kitos šalys – pastabas dėl šio paaiškinimo.

67 2002 m. liepos 29 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Confederación Empresarial Vasca (Confebask)* pateiktą prašymą įstoti bylą, kiek tai susiję su ieškiniais bylose T-86/02–T-88/02, palaikyti ieškovių reikalavimams. 2005 m. rugsėjo 9 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas leido įstoti bylą. Per nustatytus terminus stojusi byla šalis pateiktą savo paaiškinimus, o kitos šalys – pastabas dėl šių paaiškinimų.

68 2002 m. rugsėjo 10 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo trečiosios išplėstinės kolegijos pirmininkas sustabdė bylą T-30/01–T-32/01 ir T-86/02–T-88/02 nagrinėjimą, kol Teisingumo Teismas išnagrinės apeliacinius skundus dėl 2002 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* (T-127/99, T-129/99 ir T-148/99, Rink. p. II-1275, toliau – sprendimas *Demesa*) ir *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* (T-92/00 ir T-103/00, Rink. p. II-1385). Šiuose dviejuose sprendimuose Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo ieškinius, pareikštus dėl dviejų Komisijos sprendimų, kuriuose valstybės pagalba, skirta *Daewo Electronics Manufacturing España SA (Demesa)* bei *Ramondín SA* ir *Ramondín Cápsulas SA*, suteikiant mokesčių lengvatas Alavos istorinėje teritorijoje (1999 m. vasario 24 d. Komisijos sprendimas 1999/718/EB dėl Ispanijos suteiktos valstybės pagalbos ūkinei *Demesa* (OL L 292, p. 1) ir 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimas 2000/795/EB dėl Ispanijos suteiktos valstybės pagalbos *Ramondín SA* ir *Ramondín Cápsulas SA* (OL L 318, 2000, p. 36), pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka.

69 Pakeitus Pirmosios instancijos teismo kolegiją sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas penktąją kolegiją, todėl šios bylos buvo paskirtos penktajai išplėstinei kolegijai.

70 2004 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismui priėmus sprendimus *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* (C-183/02 P ir C-187/02 P, Rink. p. I-10609) ir *Ramondín ir kt. prieš Komisiją* (C-186/02 P ir C-188/02 P, Rink. p. I-10653), kuriais atmesti apeliaciniai skundai dėl šio sprendimo 68 punkte minėtų sprendimų *Demesa* ir *Ramondín*, bylos nagrinėjimas buvo tęsiamas.

71 2005 m. sausio 6 d. Pirmosios instancijos teismas šalims pateiktą klausimus dėl pasekmių, kurias minėti sprendimai gali turėti šiems ieškiniams.

72 2005 m. vasario 7 d. laiške, pateikusios nuomonę dėl šių sprendimų, ieškovų patvirtino savo ieškinius. Vis dėlto jos atsisakė pareiškimuose nurodyto pirmojo ieškinių pagrindo bylose T-86/02–T-88/02.

73 Išklaudus šalis, 2005 m. lapkričio 11 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-30/01–T-32/01 buvo sujungtos su bylomis T-86/02–T-88/02 pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 50 straipsnį.

74 2005 m. gruodžio 20 d. ieškovų prašė, kad taikant proceso organizavimo priemones būtų susipažinta ir prireikus priimtas sprendimas sujungtose bylose T-30/01–T-32/01 ir T-86/02–T-88/02 prieš priimant sprendimą bylose T-227/01–T-229/01 ir T-230/01–T-232/01.

75 2007 m. vasario 17 d. taikydamas proceso organizavimo priemones Pirmosios instancijos teismas prašė ieškoves bylose T-86/02–T-88/02 pateikti informaciją apie nagrinėjimą mokesčių schemą gavėjus.

76 2007 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktame laiške ieškovų kėlė klausimą dėl šios proceso organizavimo priemonės būtinumo. 2007 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu laišku *Confebask* prašė peržiūrėti šį procesą

organizavimo priemonė?.

77 2007 m. kovo 22 d. Pirmosios instancijos teismas patvirtino 2007 m. vasario 14 d. proceso organizavimo priemonę, o ieškovi? atsakymas Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai buvo pateiktas 2007 m. balandžio 23 dieną?.

78 2007 m. liepos 30 d. Pirmosios instancijos teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones, pateikė? šalims klausimus, ? kuriuos šalys atsakė? 2007 m. spalio mėnesį?.

79 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė? pradėti žodinį proceso dalį?. Per 2008 m. sausio 15 d. posėdį? buvo išklaustytos šalies žodinės pastabos ir atsakymai ? Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

80 Per šį posėdį? ieškovams buvo leista pateikti dokumentą?, kuris buvo perduotas Komisijai, kaip tai yra? rašyta ? teismo posėdžio protokole?.

81 Taip pat per šį posėdį? Pirmosios instancijos teismas ieškovams ir *Confebask* nurodė? iki 2008 m. sausio 28 d. pateikti tam tikrą? informaciją? apie nagrinėjamą? priemonę? gavėjus. Tai buvo parašyta ? teismo posėdžio protokole?.

82 Pasibaigus posėdžiui, penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas nusprendė? pratęsti žodinį proceso dalį?.

83 2008 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai *Territorio Histórico de Vizcaya* pateiktu laišku ir 2008 m. sausio 28 d. *Territorio Histórico de Álava* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* pateiktais laiškais ieškovs pateikė? dokumentus su prašyta informacija. *Confebask* tai padarė? 2008 m. sausio 29 d. laišku. Pirmosios instancijos teismui pratęsus nustatytą? terminą?, Komisija pateikė? savo pastabas dėl? šio dokumento 2008 m. kovo 6 dieną?.

84 Penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas baigė? žodinį proceso dalį? 2008 m. kovo 12 dieną?. Šalys apie tai buvo informuotos 2008 m. kovo 13 d. laišku.

85 Išklauso? šalies pastabas dėl? bylų? sujungimo, Pirmosios instancijos teismas mano, kad pagal Procedūros reglamento 50 straipsnio 1 dalį? reikia sujungti bylas T?30/01, T?31/01, T?32/01, T?86/02, T?87/02 ir T?88/02, kad jose būtų? priimtas galutinis sprendimas.

Šalies reikalavimai

I – Bylose T?30/01–T?32/01

86 Ieškovs Pirmosios instancijos teismo prašo:

– panaikinti 2000 m. lapkričio 28 d. Komisijos sprendimą? pradėti formalią? tyrimo procedūrą? dėl? trijų? nagrinėjamų? atleidimo nuo mokesčių? schemų?,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

87 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

– pripažinti, kad ieškiniai neturi dalyko,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pripažinti ieškinius nepriimtinais,

– nepatenkinus antrojo reikalavimo, atmesti ieškinius kaip nepagrįstus,

– priteisti iš ieškovi? bylin?jimosi išlaidas.

II – Bylose T?86/02–T?88/02

88 Ieškov?s Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti gin?ijamus galutinius sprendimus,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti ši? sprendim? 3 straipsnio pirm?j? sakini?,
- priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas.

89 *Confebask* ir *Comunidad autónoma del País Vasco*, ieškovi? reikalavimus palaikyti ? bylas ?stojusios šalys, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti gin?ijamus galutinius sprendimus,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti ši? sprendim? 3 straipsn?,
- priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas.

90 Komisija ir *Comunidad autónoma de la Rioja*, Komisijos reikalavimus palaikyti ? byl? ?stojusi šalis, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinius kaip nepagr?stus,
- priteisti iš ieškovi? bylin?jimosi išlaidas.

D?I teis?s

91 Pirmiausia reikia išnagrin?ti ieškinius bylose T?86/02–T?88/02, pareikštus d?I gin?ijam? galutinį sprendim?, o tada ieškinius bylose T?30/01–T?32/01, pareikštus d?I 2000 m. lapkri?io 28 d. Sprendimo prad?ti formali? tyrimo proced?r?.

I – D?I ieškini? bylose T?86/02–T?88/02, kuriais prašoma panaikinti gin?ijamus galutinius sprendimus, kuriuose nagrin?jamos schemos pripažintos nesuderinamomis ir nurodyta susigr?žinti suteikt? pagalb?

A – D?I Confebask prašymo ?stoti ? byl? priimtimumo, kiek tai susij? su ieškiniais bylose T?86/02–T?88/02

1. Šali? argumentai

92 Per žodin? proceso dalį Komisija r?m?si *Confebask* prašymo ?stoti ? byl? nepriimtimumu d?I to, kad ši ne?rod?, jog tarp jos nari? yra nagrin?jam? priemoni? gav?j?.

93 Per pos?d? uždavus klausimus, *Confebask* pateik? tam tikrus dokumentus. Ji pateik? kiekvienos iš trijų *Territorio Histórico* finans? generalinio direktoriaus (*Director General de Hacienda*) dokumentus, patvirtinan?ius, kad tam tikroms ?mon?ms buvo taikytas nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io. Šie dokumentai patvirtina, kad gin?ijami galutiniai sprendimai, vis? pirma j? 3 straipsnis, kuriame nurodyta susigr?žinti pagalb?, skirti toms ?mon?ms. Be to, *Confebask* generalinio sekretoriaus ir pirmininko pasirašytas dokumentas patvirtina, kad pateikiant prašymus ?stoti ? byl? kiekviena ši? ?moni? buvo *Confebask* nar?.

94 Šie dokumentai buvo perduoti Komisijai, kuri teigia, jog *Confebask* ne?rod?, kad jos prašymas ?stoti ? byl? priimtinas.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

95 Primintina, kad tai, jog 2005 m. rugs?jo 9 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios išpl?stin?s kolegijos pirmininko priimta nutartimi *Confebask* leista ?stoti ? byl? palaikyti ieškovi? reikalavimus byloje T?86/02–T?88/02, nereiškia, kad draudžiama iš naujo nagrin?ti prašymo ?stoti ? byl? priimtinum? priimant galutin? sprendim? (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hüls prieš Komisij?*, C?199/92 P, Rink. p. I?4287, 52 punkt?).

96 Pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antr? pastraip?, kuri, remiantis šio Statuto 53 straipsnio pirma pastraipa, yra taikoma Pirmosios instancijos teismui, ?stoti ? šiame teisme nagrin?jamas bylas gali bet kuris asmuo, ?rod?s savo suinteresuotum? bylos baigtimi.

97 Pagal nusistov?jusi? teism? praktik? atstovaujanti asociacija gali ?stoti ? byl?, jeigu jos tikslas – nari? apsauga byloje, kuriose iškelti esminiai klausimai, galintys šiems tur?ti ?takos (1997 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *National Power ir PowerGen*, C?151/97 P(I) ir C?157/97 P(I), Rink. p. I?3491, 66 punktas ir 1998 m. rugs?jo 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Pharos prieš Komisij?*, C?151/98 P, Rink. p. I?5441, 6 punktas; 2007 m. balandžio 19 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *MABB prieš Komisij?*, T?24/06, Rink. p. II?0000, 10 punktas).

98 Be to, primintina, kad šiuo pla?iu asociacij? teis?s ?stoti ? byl? aiškinimu siekiama leisti geriau ?vertinti byl? pagrind?, išvengiant daugyb?s atskir? ?stojim? ? byl?, kurie pakenkt? veiksmingai bei tinkamai proceso eigai (šio sprendimo 97 punkte min?tos nutarties *National Power ir PowerGen* 66 punktas, 2004 m. liepos 26 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Microsoft prieš Komisij?*, T?201/04 R, Rink. p. II?2977, 38 punktas).

99 Šiuo atveju *Confebask* yra profesin? konfederacin? tarpsektorin? organizacija, kurios tikslas yra atstovauti jos nariais esan?i? Ispanijos Bask? krašto verslinink? organizacij? bendriems interesams, koordinuoti j? veikl?, juos informuoti ir ginti interesus. Vis? pirma jos tikslas – atstovauti Bask? krašto ?moni? interesams, juos ginti administracijoje ir socialin?se bei profesin?se organizacijose.

100 Negin?yta, kad kalbama apie Ispanijos Bask? krašto ?mon?ms atstovaujan?i? organizacij?.

101 Be to, reikia konstatuoti, kad, kaip tai matyti iš dokument?, pateikt? per žodin? proceso dal?, tam tikroms ?mon?ms, kurios buvo *Confebask* nar?mis tuo metu, kai ši pateik? prašym? ?stoti ? byl?, buvo suteikta pagalba pagal šioje byloje nagrin?jamas mokes?i? schemas.

102 Tod?l nagrin?jami ieškiniai gali padaryti poveik? ši? ?moni?, kurios yra *Confebask* nar?s ir kartu faktin?s nagrin?jam? mokes?i? priemoni? gav?jos, interesams.

103 Dar daugiau, *Confebask* dalyvavo vykstant administracinei proced?rai, po kurios buvo priimti gin?ijami galutiniai sprendimai.

104 Tod?l reikia manyti, kad *Confebask* yra suinteresuota bylos baigtimi ir jos prašymas ?stoti ? byl? palaikyti ieškovi? reikalavimus yra priimtinas.

B – D?l ieškini? pagr?stumo byloje T?86/02–T?88/02

105 Ieškov?s savo ieškiniuose nurodo penkis ieškinių pagrindus. Vis d?lto jos atsisak? pirmojo

pagrindo, susijusio su nagrinėjamoji priemonė bendru pobūdžiu ir valstybės pagalbos nebuvimu EB 87 straipsnio 1 dalies prasme (žr. šio sprendimo 72 punktą).

106 Antrajame ieškinio pagrindu jos teigia, kad nagrinėjamos atleidimo nuo mokesčių schemos turėjo būti laikomos esama pagalba, o ne nauja pagalba. Trečiasis pagrindas susijęs su EB 88 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 659/1999 17–19 straipsnių pažeidimu dėl to, kad Komisija turėjo taikyti procedūrą, susijusią su esamos pagalbos schemomis. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu dėl to, kad nagrinėjamos schemos nėra su bendrąja rinka nesuderinama pagalba veiklai, o pagalba investicijoms ar darbo vietų kūrimui. Penktajame ieškinio pagrindu ieškovs teigia, kad nagrinėjamas nepareigojimas susigrąžinti pagalbą susijęs su procedūros pažeidimu, teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtumo lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų pažeidimu. Galiausiai dublike ieškovs nurodo Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies pažeidimą dėl to, kad Komisija sprendime pradėti formali tyrimo procedūrą turėjo paminėti, jog buvo surengti susitikimai su Ispanijos valdžios institucijomis.

1. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad nagrinėjamos pagalbos schemos tariamai yra esama pagalba

107 Antrąjį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirma dalis grindžiama Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio pažeidimu, antra dalis – Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunkčio pažeidimu.

a) Dėl pirmos dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio pažeidimu

Šalių argumentai

108 Anot ieškovių, Komisija turėjo nuspręsti, kad atleidimo nuo mokesčių schemos yra esama pagalba, nes remiantis Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčiu ji patvirtinimo metu tai nebuvo pagalbos schemos ir jomis tapo vėliau dėl bendrosios rinkos vystymosi, o ne todėl, kad atitinkama valstybė narė jas pakeitė.

109 Pirma, ieškovs teigia, kad Komisija netiesiogiai nusprendė, jog atleidimo nuo mokesčių schemos nėra valstybės pagalba ji patvirtinimo metu.

110 Ieškovių nuomone, tuo metu, kai Komisija sužinojo apie šias schemas, t. y. 1994 m., ši neturėjo pareigos pirminį patikrinimo procedūrą užbaigti priimdama sprendimą pagal EB 249 straipsnį, o palanki nuomonė, pagal kurią nagrinėjamos priemonės nėra pagalba, galėjo išreikšti vien tylą.

111 Šiuo atžvilgiu formuojama teismo praktika dėl priemonių, apie kurias nepranešta, taikoma ir nuostatų, apie kurias nepranešta, bet apie kurias Komisija žino, pirminio patikrinimo atveju. Beje, teismo praktika, nepareigojanti Komisiją pradėti formali tyrimo procedūrą, jei yra abejonių dėl nacionalinių priemonių suderinamumo su bendrąja rinka, suponuoja, kad tokio sprendimo nebuvimas iš esmės reiškia, jog Komisija mano, kad nagrinėjama priemonė atitinka Bendrijos teisę.

112 1991 m. kovo 4 d. Komisijos pranešimas valstybėms narėms apie pranešimo dėl pagalbos taisyklės ir apie procedūros taisyklės, kai pagalba gyvendinta pažeidžiant [EB 88 straipsnio] 3 dalies nuostatas (toliau – 1991 m. pranešimas), šiuo atveju patvirtina, kad Komisija nemano, jog baigusi pirminį patikrinimą turi priimti sprendimą tuo atveju, jei valstybė narė tinkamai atsako į jos prašymą pateikti informaciją. Be to, iš šio pranešimo matyti, kad už konkurencijos klausimus atsakingas Komisijos narys tik siūlo nesiimti veiksmų dėl nagrinėjamos priemonės, jeigu neturi

abejoni? dėl jos suderinamumo. Tokiam „procedūros užbaigimui nesiimant tolesni? veiksm?“ b?dingas formalus sprendimo nebuvimas.

113 EB 232 straipsnis nedraudžia taip elgtis. Anot ieškovi?, nacionalin?s valdžios institucijos neturi teis?s pareikšti ieškin? dėl neveikimo, kad priverst? Komisij? priimti sprendim? dėl skundo, kur? pateik? ne šios institucijos.

114 Ieškov?s nurodo, kada Komisija turi baigti pirminio patikrinimo procedur? nesiimdama tolesni? veiksm?. Šiuo atžvilgiu jos pažymi, jog iki Reglamento Nr. 659/1999 ?sigaliojimo Komisijai nebuvo nustatytas terminas. Vis dėlto teismo praktikoje remiantis teisinio saugumo principu Komisijai buvo nustatyta pareiga pareikšti nuomon? per pagr?st? termin?. Todėl atsižvelgiant ? pirminio patikrinimo procedūros pobūd? terminas j? užbaigti turi b?ti trumpas. Tai pripažino pati Komisija. Anot ieškovi?, Komisija turi pareig? veikti r?pestingai netgi tais atvejais, jei apie nacionalines priemones nepranešta pagal 1983 m. pranešim? dėl neteis?tos pagalbos.

115 Šiomis aplinkybomis ieškov?s mano, kad Komisija netiesiogiai ir tiesiogiai pripažino, jog atleidimo nuo mokes?io schem? nebuvo galima pripažinti valstyb?s pagalba.

116 Ieškov?s pažymi, kad 1994 m. geguž?s 25 d. prašyme pateikti informacij? Komisija Ispanijos valdžios institucijas ?sp?jo, jog ji tur?s prad?ti formali? tyrimo procedur?, jei nebus pateiktas atsakymas arba bus pateiktas jos netenkinantis atsakymas. Tačiau Komisija neprad?jo šios procedūros gavusi 1994 m. rugs?jo 30 d. atsakym?, kuriame Ispanijos Karalyst? gin?ijo, jog atleidimo nuo mokes?io schemos yra valstyb?s pagalba. Iš to ieškov?s daro išvad?, jog Komisija nusprend?, kad šis atsakymas tinkamas ir kad nagrin?jamos schemos nėra valstyb?s pagalba EB 87 straipsnio prasme.

117 Ieškov?s mano, kad 1995 m. liepos 18 d. laiškas, kuriame Komisija atsiunt? atsakym? 1994 m. skund? pateikusiems asmenims, patvirtina tai, kas pasakyta, ir, anot ieškovi?, leidžia numanyti, kad nagrin?jamos atleidimo nuo mokes?io schemos nėra valstyb?s pagalba.

118 Be to, ir kitos aplinkyb?s leidžia daryti prielaid?, kad Komisija netiesiogiai pripažino, jog atleidimo nuo mokes?io schemos nėra valstyb?s pagalba. Pirma, Komisija *Oficialiajame leidinyje* nepaskelb? pranešimo, kuriuo tre?iosios šalys informuojamos apie rizik? dėl atleidimo nuo mokes?io schem? užtikrintumo. Antra, Komisija savo dokumentuose pripaž?sta, kad atleidimo nuo mokes?io schem? tyrimas užtruko. Tačiau sprendime prad?ti formali? tyrimo procedur? ar skundžiamuose galutiniuose sprendimuose šiuo atžvilgiu nacionalin?ms valdžios institucijoms nebuvo pateikta joki? pastab?. Trečia, 2000 m. vasario 3 d. Komisijos Ispanijos valdžios institucijoms atsi?stame prašyme pateikti informacij? nebuvo remtasi 1994 m. skundu. Iš to matyti, kad, atvirkščiai, Komisija ketino nagrin?ti Alavos provincijos atleidimo nuo mokes?io schem? prad?dama nuo Sprendimo Nr. 1999/718 (žr. šio sprendimo 68 punkt?). Šiuo atveju toks laiškas nėra nurodymas pateikti informacij? apie nagrin?jam? priemoni? gav?jus, beje, ši informacija nėra svarbi tariamos pagalbos schemos, kuri nagrin?jama *in abstracto*, buvimo atveju. Ketvirta, sprendimas prad?ti formali? tyrimo procedur? nesusij?s ir su 1994 m. skundu. Atvirkščiai, šis skundas grindžiamas Komisijos pranešimu dėl valstyb?s pagalbos taisykli? taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemon?ms (OL C 384, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 8 sk., 1 t., p. 277; toliau – 1998 m. pranešimas dėl fiskalin?s pagalbos).

119 Be to, aplinkyb?, kad po 1994 m. Komisija pri?m? sprendimus dėl kit? *Territorio Histórica de Álava*, *Territorio Histórica de Vizcaya* ir *Territorio Histórica de Guipúzcoa* mokes?io schem?, neturi jokios ?takos tam, kad iš pradži? ji nusprend?, jog atleidimo nuo mokes?io schemos nėra valstyb?s pagalba. Sprendimas prad?ti formali? tyrimo procedur? ir gin?ijami galutiniai sprendimai ?rodo Komisijos savivaliavim?, kuri, be to, nepagrind?, kodėl pirmiausia nagrin?jo 1996 m. schemas, nustatan?ias kitas mokes?io lengvatas, kaip antai mokes?io kreditus ir mokes?io baz?s

sumažinim?, nors ir man?, kad šios schemos ne tokios „agresyvos“ kaip šiuo atveju nagrin?jamos 1993 m. schemos.

120 Dublike ieškov?s nurodo tam tikras aplinkybes, iš kuri? matyti, jog Komisija aiškiai atmet? 1994 m. skund? d?l to, kad atleidimo nuo mokes?io schemos n?ra valstyb?s pagalba.

121 Taigi iš 1997 m. balandžio 22 d. diskusij? Ispanijos Senate (1997 m. kovo 17 d. *Boletín Oficial de las Cortes Generales* Nr. 204, 681/000550) matyti, kad per 1997 m. kovo 17 d. susirinkim? už konkurencijos klausimus atsakingas Komisijos narys *Comunidad autónoma de la Rioja* delegacijai patvirtino, kad 1994 m. skundas „priskiriamas ne Europos Sąjungos, o nagrin?jamos valstyb?s nar?s kompetencijai“. Beje, iš 2002 m. spalio 24 d. internete paskelbto spaudos straipsnio matyti, kad ? š? skund? neatsižvelgta. Iš ši? dviej? aplinkybi? ieškov?s daro išvad?, jog *Comunidad autónoma de la Rioja* yra susijusi su 1994 m. skundu ir kad Komisija š? skund? aiškiai atmet?, nes atleidimo nuo mokes?io schemos n?ra valstyb?s pagalba, tod?l joms netaikoma Bendrijos teis?. Iš Komisijos sprendimo d?l *Ramondín* suteiktos pagalbos ieškov?s daro išvad?, kad, kiek tai susij? su skundu d?l nagrin?jamos pagalbos, *Comunidad autónoma de la Rioja* atsisak? atskirai gin?yti vien *Norma Foral* Nr. 22/1994 (Alava) suderinamum? su teise valstyb?s pagalbos srityje. Ieškov?s mano, kad toks poži?rio pasikeitimas paaiškinamas min?tu 1994 m. skundo atmetimu. Galiausiai Komisija niekada neužsimin? apie š? skund? ar apie tai, kad jo nagrin?jimas atid?tas praktiniais sumetimais, nuo 1997 m. ?musis veiksm? d?l *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* tam tikr? mokes?i? schem?. Vis? pirma Komisija to nepamin?jo savo pastabose d?l Ispanijos teismo pateikt? prejudicini? klausim? byloje, kuriose buvo priimta 2000 m. vasario 16 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis *Juntas Generales de Guipúzcoa ir kt.* (C?400/97–C?402/97, Rink. p. I?1073), susijusi su nagrin?jamomis trimis atleidimo nuo mokes?io schemomis. Taip pat j? atžvilgiu priimtas sprendimas prad?ti formali? tyrimo proced?r? nukreipia tik ? 2000 m. sausio 5 d. pateikt? skund?.

122 Tod?l nei Komisijos 1995 m. liepos 18 d. laiškas, adresuotas 1994 m. skund? pateikusiems asmenims, nei 1996 m. sausio 19 d. laiškas, kuriame ji Ispanijos valdžios institucij? papraš? pateikti naujos informacijos, Pirmosios instancijos teismui nekludo konstatuoti, kad 1997 m. už konkurencijos klausimus atsakingas Komisijos narys patvirtino, jog min?tas skundas atmestas. Atvirkš?iai, 1995 m. liepos 18 d. laišku aiškiai pranešta, kad sprendimas bus priimtas ir atsi?stas skund? pateikusiems asmenims.

123 Taigi, anot ieškovi?, Komisija nusprend?, kad nagrin?jamos priemon?s n?ra valstyb?s pagalba j? ?sigaliojimo metu.

124 Antra, ieškov?s tvirtina, kad gin?ijami sprendimai paaiškinami tik politikos valstyb?s pagalbos srityje vystymusi, d?l kurio pakeistas tam tikr? mokestini? priemoni? nagrin?jimo kriterijus. Taigi jos teigia, kad bendroji rinka vyst?si Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunk?io prasme.

125 Ieškov?s pabr?žia, kad pirminiame Reglamento Nr. 659/1999 tekste esama pagalba, kuri dabar nurodyta šio Reglamento 1 straipsnio b punkto v papunktyje, nebuvo numatyta. Jos mano, jog ši nuostata konkre?iai buvo ?traukta *a posteriori*, kad b?t? atsižvelgta ? Komisijos politikos valstyb?s pagalbos srityje poky?ius. Šiuo atveju iš min?to reglamento ketvirtos konstatuojamosios dalies matyti, kad ši nuostata iš tikr?j? susijusi su Komisijos politikos valstyb?s pagalbos srityje vystymusi, ir ieškov?s iš to daro išvad?, jog bendrosios rinkos vystymasis reiškia t? pat?, k? ir politikos valstyb?s pagalbos srityje vystymasis.

126 Ieškovi? nuomone, iš 1997 m. gruodžio 1 d. Tarybos ir Taryboje pos?džiavusi? valstybi? nari? vyriausyb? atstov? rezoliucijos d?l verslo apmokestinimo elgesio kodekso (OL C 2, 1998, p.

2) matyti, kad Komisija pareišk? nor? iš naujo išnagrin?ti valstyb?se nar?se galiojan?ias mokes?i? schemas, taip pranešdama apie su jomis susijusio vertinimo kriterijaus pasikeitim?. 1998 m. pranešimas d?l fiskalin?s pagalbos tai patvirtina, nes Komisija jame nurodo, jog mokes?i? schemas „kiekvieną atskirą atvejų“ ji nagrin?s iš naujo „remdamasi“ šiuo pranešimu. Ieškov?s priduria, kad sprendime prad?ti formali? tyrimo proced?r? konkre?iai nurodytas šis pranešimas.

127 Be to, ieškov?s mano, kad Komisijos nurodytas Sprendimas 93/337 n?ra tinkamas pagrindas. Iš tikr?j?, j? nuomone, Sprendime 93/337 nagrin?jamus mokes?i? kreditus Komisija pripažino atrankinio pob?džio priemon?mis, nes jie taikyti tik tam tikrai veiklai. Komisija netaik? su minimalia investicij? suma susijusio kriterijaus. Atvirkš?iai, šiuo atveju nagrin?jamos atleidimo nuo mokes?io priemon?s taikomos visoms veiklos r?šims ir tod?l 1993 m. gali b?ti teis?tai laikomos bendromis priemon?mis.

128 Taip pat jos nurodo 2003 m. vasario 17 d. Komisijos sprendim? 2003/755/EB d?l pagalbos schemas, kuri? Belgija taiko Belgijoje ?steigtiems koordinavimo centrams (OL L 282, p. 25), kuriame Komisija pripažino, kad Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktis taikomas tik tuo atveju, jei iš pradži? laikiusi, kad priemon? n?ra pagalba, Komisija pakei?ia savo vertinim? ir nusprendžia, kad taip yra.

129 Taigi ieškov?s mano, kad politika valstyb?s pagalbos srityje vyst?si Reglamento EB 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunk?io prasme.

130 Tre?ia, ieškov?s pabr?žia, kad nagrin?jamos mokestin?s priemon?s nebuvo pakeistos.

131 Jos daro išvad?, kad nagrin?jam? priemoni? nepripažinusi esama pagalba Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunk?io prasme Komisija padar? teis?s klaid?.

132 Komisija, kuri? palaiko *Comunidad autónoma de la Rioja*, ši? pirm? ieškinio pagrindo dal? prašo atmesti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

133 Vis? pirma primintina, kad Sutartis nustato skirtingas proced?ras atsižvelgiant ? tai, ar pagalba yra esama, ar nauja. Pagal EB 88 straipsnio 3 dal? Komisija turi b?ti laiku informuojama apie nauj? pagalb? ir ji ne?gyvendinama tol, kol priimamas galutinis sprendimas, o pagal EB 88 straipsnio 1 dal? esama pagalba gali b?ti ?gyvendinama tol, kol Komisija nustato, kad ji nesuderinama su bendr?ja rinka (1994 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Banco Exterior de España*, C?387/92, Rink. p. I?877, 20 punktas). Taigi tam tikrais atvejais d?l esamos pagalbos nesuderinamumo priimtas sprendimas gali tur?ti pasekmi? tik atei?iai (šio sprendimo 68 punkte min?to Sprendimo *Demesa* 172 punktas).

134 Pagal Reglamento Nr. 659/1999, ?sigaliojusio 1999 m. balandžio 16 d. ir tod?l taikytino gin?ijam? galutini? sprendim? pri?mimo metu, 1 straipsnio b punkto v papunkt? esama pagalba – „tai esama pagalba, nes galima nustatyti, ar jos patvirtinimo metu tai nebuvo pagalba, o tokia ji tapo v?liau d?l bendrosios rinkos vystymosi, ir nebuvo atitinkamos valstyb?s nar?s pakeista“.

135 Ieškov?s tvirtina, kad Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktyje nustatytos trys s?lygos ?vykdytos. Komisija nusprend?, kad dvi pirmosios s?lygos, susijusios su tuo, kad nagrin?jamos schemas j? patvirtinimo metu nebuvo pagalba, o ja tapo v?liau d?l bendrosios rinkos vystymosi, šiuo atveju ne?vykdytos (žr. Sprendimo 2003/28 78 punkt?, Sprendimo 2003/86 76 punkt? ir Sprendimo 2003/192 74 punkt?).

136 Reikia išnagrin?ti, ar Komisija teisingai nusprend?, kad šiuo atveju min?tos s?lygos

nevykdytos.

137 Dėl pirmosios sąlygos ieškovas teigia, kad Komisija implicitiškai ir aiškiai pripažino, jog nagrinėjamos schemos jį patvirtinimo metu nebuvo valstybės pagalba.

138 Pirma, dublike ieškovas teigia, kad Komisija aiškiai atmetė 1994 m. skundą.

139 Vis dėlto iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija po to, kai gavo 1994 m. skundą, tąsė tyrimą (žr. šio sprendimo 21 punktą ir paskesnius punktus), tačiau nepriėmė aiškaus sprendimo.

140 Taigi 1995 m. liepos 18 d. laišku Komisija pareiškė jus informavo, kad ji tąsė Ispanijos mokesčių sistemos ir valstybės narės galiojančių autonominių mokesčių schemų tyrimą visą pirmą atsižvelgdama į atskirose valstybės narės vykstančių federalinių raidų. Komisija nurodė, kad jos tarnybos renka būtinius duomenis ir kad, išsiaiškinusi šiuos klausimus, priims sprendimą dėl skundo ir jį atsis. Iš to aiškiai matyti, kad Komisija toliau tyrė skundą ir kad po to nepriėmė jokio sprendimo.

141 Taip pat 1996 m. sausio 19 d. laišku Komisija informavo Ispanijos Karalystę, kad ji tiria nagrinėjamą mokestinių nuostatų poveikį konkurencijai ir paprašė pateikti informaciją apie nagrinėjamą priemonę gavėjus. Taigi neatsižvelgiant į tai, ar Komisija gavo atsakymą šiuo atžvilgiu, nes dėl šio klausimo šalys nesutaria, bet kuriuo atveju reikia pripažinti, kad šis laiškas rodo, jog tuo metu Komisija neišreiškė savo nuomonės dėl nagrinėjamų schemų (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gestevisión Telecinco prieš Komisiją*, T-95/96, Rink. p. II-3407, 88 punktą).

142 Galiausiai reikia konstatuoti, kad Ispanijos Senato nario klausimas Ispanijos vyriausybei dėl 1997 m. kovo 17 d. susirinkimo nesusijęs su Komisija ir tik patvirtina tai, kad už konkurencijos klausimus atsakingo Komisijos nario tariamai išsakyti teiginiai buvo pasakyti nacionaliniame parlamente vykusiose diskusijose. Tokia aplinkybė negali būti laikoma aiškiu Komisijos pozicijos išreiškimu, nesvarbu, koks jos turinys.

143 Be to, nei straipsnis spaudoje, nei ieškovių išvados dėl skundo pateikusių asmenų ar Komisijos veiksmų kitose procedūrose neįrodo, kad šiuo atveju Komisija priėmė sprendimą.

144 Todėl reikia konstatuoti, kad nė vienas iš pateiktų dokumentų nėra valstybei narei skirtas sprendimas ir kad nė viena iš pateiktų aplinkybių neįrodo, jog Komisija pateikė tvirtą ir aiškią nuomonę dėl ieškovų skundo (šiuo klausimu žr. 2006 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Deutsche Bahn prieš Komisiją*, T-351/02, Rink. p. II-1047, 46–49 punktus).

145 Todėl nerodyta, jog buvo priimtas aiškus Komisijos sprendimas, kuriuo pripažinta, kad nagrinėjamos schemos jį patvirtinimo metu nebuvo valstybės pagalbos schemos.

146 Antra, ieškovas teigia, jog Komisija pirminio patikrinimo etapo neturėjo užbaigti priimdama sprendimą pagal EB 249 straipsnį ir savo poziciją, kad nagrinėjamos mokesčių priemonės nėra pagalba, galėjo išreikšti vien tylėjimu.

147 Toks aiškinimas neleistinas.

148 Iš tikrųjų reikia priminti, kad vien institucijos tylėjimas negali sukelti privalomą teisinių pasekmių, galinčių daryti poveikį ieškovo interesams, išskyrus jeigu tai aiškiai numatyta Bendrijos teisės nuostatoje. Bendrijos teiseje kai kuriais specifiniais atvejais numatyta, kad institucijos tylėjimas turi sprendimo galią, jeigu ši institucija buvo paraginta apibrėžti savo poziciją ir pasibaigus atitinkamam terminui to nepadarė. Nesant tokių aiškių nuostatų, kuriomis būtų nustatytas terminas, kuriam pasibaigus laikoma, kad priimtas implicitinis sprendimas, ir kuriomis

apibrėžiamas šio sprendimo turinys, institucijos neveikimas negali būti prilygintas sprendimui, nes kitaip būtų ginčijamos Sutartyje numatytos teisės gynimo priemonės (1999 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sodima prieš Komisiją*, T-190/95 ir T-45/96, Rink. p. II-3617, 31 ir 32 punktai).

149 Šiuo atveju nustatyta, kad apie nagrinėjamas 1993 m. mokesčių schemas Komisijai nebuvo pranešta.

150 Tačiau valstybės pagalbos srityje taikytinose nuostatose nenumatyta, jog Komisijos tylėjimas prilygsta implicitiniam sprendimui, kad atitinkamu atveju nėra valstybės pagalbos, ypač kai Komisijai nebuvo pranešta apie nagrinėjamas priemones. Iš tikrųjų Komisija, kuri turi išimtinę kompetenciją konstatuoti galimą pagalbos nesuderinamumą su bendrąja rinka, pasibaigus pirminiam valstybės priemonės tyrimo etapui, atitinkamos valstybės narės atžvilgiu privalo priimti sprendimą, kuriame konstatuojama, kad nėra pagalbos, kad ji yra suderinama arba kad būtina pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje (šio sprendimo 141 punkte minėto Sprendimo *Gestevisión Telecinco prieš Komisiją* 53–55 punktai).

151 Todėl toks sprendimas, apie kurį, be to, pranešama valstybei narei, negali būti numanomas ir negali būti Komisijos tylėjimo tam tikrą laiką pasekmė.

152 Taigi šiuo atveju negalima pripažinti, kad Komisija galėjo priimti implicitinį sprendimą, pagal kurį nagrinėjamos mokesčių schemas nebuvo pagalbos schemas jų patvirtinimo metu.

153 Vien tai, kad dėl nagrinėjamos valstybės priemonės Komisija nepradėjo formalios tyrimo procedūros per santykinai ilgą laikotarpį, nereiškia, kad ši priemonė tampa objektyvia esama pagalba, jei tai yra pagalba. Šiuo atžvilgiu galėjusios egzistuoti abejonės gali būti laikomos nebent sukylusiomis gavėjų teisėtus lūkesčius, kliudančius susigrąžinti anksčiau suteiktą pagalbą (2002 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Government of Gibraltar prieš Komisiją*, T-195/01–T-207/01, Rink. p. II-2309, 129 punktas).

154 Be to, ieškovs Komisijos neragina išreikšti pozicijos dėl 1994 m. skundo – pasibaigus dviejų mėnesių terminui dėl to jos būtų turėjusios galimybę pareikšti ieškinį dėl neveikimo pagal EB 232 straipsnį, nes, atvirkščiai nei tai teigia ieškovs (žr. šio sprendimo 113 punktą), jos turėtų teisę tai padaryti lygiai taip pat kaip šiuose ieškiniuose jos turi teisę pareikšti ieškinį dėl Komisijos priimtą galutinį sprendimą panaikinimo (šiuo klausimu žr. 1996 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *T. Port*, C-68/95, Rink. p. I-6065, 59 punktą).

155 Todėl šiuo atveju negalima laikyti, jog buvo priimtas koks nors numanomas sprendimas dėl pagalbos nebuvimo dėl to, kad Komisija tylėjo.

156 Ieškovių argumentai, grindžiami, pirma, teismo praktika, antra, Komisijos elgesiu šioje byloje ir, trečia, tam tikromis Komisijos pranešimų nuostatomis, šio vertinimo nekeičia.

157 Visų pirma, ieškovių nurodyta teismų praktika (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 45 punktas; 1999 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ARAP ir kt. prieš Komisiją*, T-82/96, Rink. p. II-1889, 28 punktas) susijusi su situacijomis, kai buvo priimti aiškūs Komisijos sprendimai ir todėl šioje byloje nesvarbi. Taip pat 1973 m. gruodžio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Lorenz* (120/73, Rink. p. 1471), taikytinas pagalbos, apie kurią pranešta, atveju, netaikomas tokiu, kaip antai šioje byloje, atveju, kai apie pagalbą nepranešta (1996 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SFEI ir kt.*, C-39/94, Rink. p. I-3547, 46–48 punktai ir 2001 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Austrija prieš Komisiją*, C-99/98, Rink. p. I-1101, 32 punktas; žr. šio sprendimo 141 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gestevisión Telecinco prieš Komisiją*

77 ir 78 punktus ir 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją*, T-171/02, Rink. p. II-2123, 48 punktų ir nurodytą teismo praktiką).

158 Antra, argumentus, susijusius su Komisijos elgesiu, taip pat reikia atmesti.

159 Taigi tuo, kad gavusi 1994 m. rugsėjo 30 d. Jungtinės Karalystės atsakymą Komisija nereagavo ar tuo, kad rašytiniuose dokumentuose Komisija pripažino, jog šioje byloje nagrinėjamą mokesčių schemą tyrimas užtruko, negalima veiksmingai remtis tam, kad būtų padaryta išvada, jog Komisija nusprendė šiuo atveju nesant pagalbos. Be to, atvirkščiai nei teigia ieškovas, 1995 m. liepos 18 d. Komisijos laiškas skundą pateikusiems asmenims (žr. šio sprendimo 26 punktą) patvirtina, kad Komisija tąsą tyrimą ir neleidžia pripažinti, jog ji priėmė implicitinį sprendimą, pagal kurį nagrinėjamos mokesčių schemos nebuvo pagalbos schemos jį patvirtinimo metu.

160 Ieškovas taip pat remiasi tuo, kad sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą minimas tik 2000 m. sausio 5 d. skundas (žr. šio sprendimo 31 punktą), o ne 1994 m. skundas.

161 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą susijęs su trimis ginčijamomis mokesčių schemomis, tačiau jame neminimas 1994 m. skundas. Iš tikrųjų šis sprendimas Komisija priėmė gavusi 2000 m. sausio 5 d. skundą, pateiktą žmonių, konkuruojančių su žmone, kuriai taikomas atleidimas nuo pelno mokesčių.

162 Vis dėlto tai, kad 1994 m. skundas nepaminėtas sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą, nereiškia, jog Komisija nebyliai nusprendė, kad nagrinėjamos schemos nėra valstybės pagalba, nes, kaip tai jau priminta (žr. šio sprendimo 152 punktą), toks sprendimas negali būti implicitinis.

163 Dėl argumento, kad po 1994 m. skundo Komisija priėmė sprendimus, susijusius su kitomis ieškovių nustatytomis mokesčių schemomis, ir kad ginčijami sprendimai priimti savavališkai, jį taip pat reikia atmesti kaip nesvarbą atsižvelgiant į tai, kad pateiktas ieškinio pagrindas susijęs su esamos pagalbos sąvoka.

164 Trečia, joks argumentas negali būti siejamas nei su 1983 m. pranešimu dėl neteisėtos pagalbos, nei su 1991 m. pranešimu.

165 Iš tikrųjų, atvirkščiai, 1983 m. pranešime primenama pareiga pranešti apie pagalbos projektą ir, be kita ko, nurodyta, kad kiekvienam neteisėtai suteiktos pagalbos, „t. y. kol Komisija nepriėmė galutinio sprendimo dėl suderinamumo“, gavėjui pagalbą gali tekti grąžinti. Tiesa, šiame pranešime paminėta ir tai, kad sužinojusi, jog valstybė narė priėmė neteisėtas pagalbos priemones, Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia specialų pranešimą, kuriuo potencialius pagalbą gavėjus perspėja apie riziką, jog ši pagalba nėra užtikrinta (žr. šio sprendimo 11 punktą). Vis dėlto negalima daryti išvados, kad tokio perspėjimo nepaskelbimas gali būti prilygintas numanomo sprendimo dėl pagalbos nebuvimo priėmimui atsižvelgiant į minėtą teismo praktiką (šio sprendimo 148 punkte minėtas Sprendimas *Sodima prieš Komisiją*).

166 Taip pat joks argumentas negali būti pagrįstas ieškovių nurodytu 1991 m. pranešimu (žr. šio sprendimo 112 punktą). Iš tikrųjų šiame pranešime, be kita ko, numatyta, kad, iš valstybės narės gavusi netenkinantį atsakymą, Komisija „pasilieka“ teisę pasinaudoti tam tikrais galiojimais (sakymas sustabdyti nagrinėjamą priemonę teikimą ar oficialus pranešimas pateikti pastabas ir informaciją, būtų vertinti, ar pagalba suderinama su bendrąja rinka) ir galiausiai nurodyta, kad Komisija turi teisę pasinaudoti minėtais galiojimais visais atvejais, kai reikia nutraukti bet kokį Sutarties nuostatų valstybės pagalbos srityje pažeidimą“. Taigi iš šio pranešimo nematyti, kad oficialaus Komisijos atsakymo nebuvimas prilygsta numanomam sprendimui, kad nagrinėjamos

pagalbos priemonės nėra pagalba.

167 Todėl argumentas, kad Komisija numanomai atmetė 1994 m. skundą ir pripažino, jog nagrinėjamos schemos nėra valstybės pagalbos schemos, reikia atmesti.

168 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad nerodyta, jog egzistavo Komisijos sprendimas, kuriuo pripažinta, kad nagrinėjamos schemos nebuvo valstybės pagalbos schemos jį patvirtinimo metu.

169 Kadangi Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio pirmoji slyga nevykdyta, nagrinėjamos priemonės negali būti laikomos esama pagalba šios nuostatos prasme.

170 Todėl su antrąja slyga susijęs argumentas, kuriuo siekiama rodyti, jog nagrinėjamos priemonės tapo pagalba dėl bendrosios rinkos vystymosi, nesvarbus.

171 Bet kuriuo atveju ieškovių argumentas, susijusio su Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio antrąja slyga, negalima priimti.

172 Iš tikrųjų ieškovs teigia, kad Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktyje ir ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje esanti bendrosios rinkos vystymosi sąvoka reiškia tą patį, ką ir politikos valstybės pagalbos srityje vystymasis (žr. šio sprendimo 125 punktą).

173 Taigi primintina, kad sąvoka „bendrosios rinkos vystymasis“ gali būti suprantama kaip ekonominio ir teisinio konteksto pasikeitimas atitinkamame sektoriuje dėl nagrinėjamos priemonės (2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 71 punktas). Toks pasikeitimas, konkrečiai kalbant, gali būti rinkos, kuri iš pradžių buvo uždara konkurencijai, liberalizavimo pasekmė (2001 m. balandžio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia prieš Komisiją*, T-288/97, Rink. p. II-1169, 89 punktas).

174 Tačiau ši sąvoka nesusijusi su tokiu atveju, kai Komisija pakeičia savo vertinimą vien tik remdamasi griežtesniu Sutarties nuostatų valstybės pagalbos srityje taikymu (šio sprendimo 173 punkte minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 71 punktas). Šiuo atžvilgiu primintina, kad tai, ar valstybės priemonė yra esama ar nauja pagalba, neturi priklausyti nuo Komisijos subjektyvaus vertinimo ir turi būti nustatoma neatsižvelgiant į jokių ankstesnų Komisijos administracinę praktiką (šio sprendimo 153 punkte minėto Sprendimo *Government of Gibraltar prieš Komisiją* 121 punktas ir 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją*, T-269/99, T-271/99 ir T-272/99, Rink. p. II-4217, 80 punktas bei *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją*, T-346/99–T-348/99, Rink. p. II-4259, 84 punktas).

175 Iš to matyti, kad išvada, jog politika valstybės pagalbos srityje vystėsi, savaime nereiškia, kad vyko „bendrosios rinkos vystymasis“ Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio prasme, nes pati objektyvi valstybės pagalbos sąvoka, kaip ji apibrėžta EB 87 straipsnyje, nepasikeitė.

176 Šiuo atveju joks ieškovių argumentas dėl politikos valstybės pagalbos srityje vystymosi neapibūdina „bendrosios rinkos vystymosi“ Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio prasme.

177 Iš tikrųjų grąsdamos savo argumentus, susijusius su politikos valstybės pagalbos srityje vystymusi, ieškovs nurodo, kad 1997 m. gruodžio 1 d. Europos Sąjungos Tarybos priimtą verslo apmokestinimo elgesio kodeksą (žr. šio sprendimo 126 punktą).

178 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas primena, kad valstybės narės įsipareigojo palaipsniui panaikinti savo tam tikras žalingomis pripažintas mokestines priemones, o Komisija pareiškė ketinanti išnagrinėti arba persvarstyti valstybės narės galiojančias mokesčių schemas, atsižvelgdama į valstybės pagalbos taisykles (Elgesio kodekso D ir J punktai).

179 Atvirkščiai nei teigia ieškovs, šiame Elgesio kodekse nebuvo pranešta apie jokių valstybės pagalbos sąvokos vertinimo kriterijų pasikeitimus ir, beje, šiuo atžvilgiu ieškovs visiškai nepagrindžia savo teiginio.

180 Taip pat ieškovs remiasi 1998 m. pranešimu dėl fiskalinės pagalbos, kuriame, anot jų, pranešama apie mokesčių schemą nagrinėjimą iš naujo kiekvienu konkrečiu atveju (žr. šio sprendimo 126 punktą).

181 Šiame 1998 m. pranešime dėl fiskalinės pagalbos Komisija, daugiausia remdamasi Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktika, pateikia paaiškinimus dėl EB 87 ir 88 straipsnių taikymo mokestinėms priemonėms, tačiau nepraneša apie kriterijų, susijusių su mokestinėmis priemonėmis vertinimu EB 87 ir 88 straipsnių atžvilgiu, pasikeitimą (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 174 punkte minėtą sprendimą *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 79 punktą ir 2002 m. spalio 23 d. Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* 83 punktą).

182 Be to, ieškovs pabrėžia, kad Sprendime 93/337 Komisija taikė kitokį atrankinio pobūdžio kriterijų nei šiuo atveju (žr. šio sprendimo 127 punktą).

183 Sprendime 93/337 Komisija, be kita ko, pabrėžė, kad nagrinėjamos priemonės taikomos tik tam tikroms įmonėms ir kad tam tikroms veiklos rūšims jos netaikomos (Sprendimo III punktas). Ginėjimuose galutiniuose sprendimuose Komisija rėmėsi kitokiu atrankinio pobūdžio kriterijumi, susijusiu su minimaliomis investicijomis, viršijančiomis tam tikrą sumą.

184 EB 87 straipsnio 1 dalyje reikalaujama nustatyti, ar nagrinėjamoje teisinėje sistemoje nacionalinė priemonė palaiko „tam tikras įmones arba tam tikrą prekių gamybą“, palyginti su kitomis. Tai objektyvi sąvoka, kuri gali būti vertinama pagal skirtingus atrankinius kriterijus, tačiau iš to neturi būti padaryta išvada, kad valstybės pagalbos atrankinio pobūdžio vertinimo kriterijai pasikeitė.

185 Todėl pateikti argumentai neleidžia daryti išvados, jog atsižvelgiant į EB 87 straipsnio 1 dalį Komisijos atliktame mokestinėmis priemonėmis vertinime taikyti atrankinio pobūdžio kriterijai pasikeitė po to, kai buvo priimtose ginėjamos mokestinės priemonės (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 174 punkte minėtą Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 79 punktą).

186 Be to, net jeigu ieškovs būtų įrodžiusios, kad Komisijos atliktame pagalbos kvalifikavimo vertinime taikyti kriterijai pasikeitė, argumentu, susijusiu su tuo, kad nagrinėjamos mokestinės priemonės yra esama pagalba, negalima priimti. Iš tikrųjų visai nerodyta, kad šis Komisijos taikytas atrankinio pobūdžio kriterijus minėtas pasikeitimas yra „bendrosios rinkos vystymosi“ pasekmė Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio prasme. Šiuo atžvilgiu primintina, kad ši sąvoka nesusijusi su tokiu atveju, kai Komisija pakeičia savo vertinimą vien remdamasi griežtesniu Sutarties nuostatų valstybės pagalbos srityje taikymu (šio sprendimo 173 punkte minėtą Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*).

71 punktas).

187 Galiausiai dėl ieškovi? nurodyto Sprendimo 2003/755 pažym?tina, kad tai nėra svarbi aplinkyb?. Iš tikr?j? šiame sprendime nagrin?jama priemon? yra esama pagalba, nes prieš tai apie j? buvo pranešta, ji buvo patvirtinta ir Komisija, nuolat kontroliuodama esamas pagalbos schemas, kaip tai numatyta EB 88 straipsnio 1 dalyje, nusprend? persvarstyti nagrin?jam? schem?. Beje, b?tent dėl šio Sprendimo 2003/755 Teisingumo Teismas nusprend?, kad „bendrosios rinkos vystymosi“ s?voka nesusijusi su tokiu atveju, kai Komisija pakei?ia savo vertinim? vien remdamasi griežtesniu Sutarties nuostat? valstyb?s pagalbos srityje taikymu (šio sprendimo 173 punkte min?to Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisij?* 71 punktas). Taigi šis sprendimas niekaip nepagrindžia ieškovi? teiginio.

188 Todėl n? viena ieškovi? nurodyta aplinkyb? ne?rodo, kad egzistavo bendrosios rinkos vystymasis Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunk?io prasme.

189 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad nagrin?jamos mokes?i? schemos negali b?ti laikomos esamos pagalbos schemomis Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunk?io prasme.

190 Todėl pirm? antrojo ieškinio pagrindo dal?, susijusi? su Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunk?io pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagr?st?.

b) Dėl antros dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunk?io pažeidimu

Šali? argumentai

191 Netgi darant prielaid?, kad Pirmosios instancijos teismas nepripažins, jog Komisija nusprend?, kad atleidimo nuo mokes?io schemos nėra valstyb?s pagalba, vis dėlto ieškov?s tvirtina, jog aplinkyb?s šioje byloje ?rodo, kad ji šias schemas pripažino suderinamomis su bendr?ja rinka ir jas patvirtino Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunk?io prasme. Iš tikr?j? ši nuostata reglamentuoja b?tent priemones, priimtas iki jos ?sigaliojimo, kurioms Komisija neprieštaravo.

192 Šiuo atveju priemon?s patvirtintos 1994 m. geguž?s 25 d. Komisijos laišku ir v?lesniu jos elgesiu. Gavusi Bask? krašto valdžios institucij? atsakymus ? š? laišk?, Komisija neprad?jo formalios tyrimo proced?ros per pagr?st? termin?, nors tur?jo tai padaryti, jeigu kilo bent menkiausi? abejoni? dėl nagrin?jam? schem? suderinamumo su bendr?ja rinka. Maža to, nei 2000 m. vasario 3 d. Komisijos laiške, nei 2000 m. lapkri?io 28 d. Komisijos sprendime prad?ti formali? tyrimo proced?r? nenurodytas 1994 m. atliktas tyrimas. Be to, nepaisant Komisijos ?sipareigojimo apie priemones, apie kurias nepranešta, paskelbti *Oficialiajame leidinyje*, kai tik ji apie tai sužino, prieš priimdama min?t? 2000 m lapkri?io 28 d. sprendim? Komisija nepaskelb? jokio pranešimo.

193 Komisija, kuri? palaiko *Comunidad autónoma de la Rioja*, teigia, kad antra ieškinio pagrindo dalis nepagr?sta.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

194 Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunktyje nustatyta, kad esama pagalba – tai „patvirtinta pagalba, t. y. Komisijos arba Tarybos patvirtintos pagalbos sistemos ir individuali pagalba“.

- 195 Primintina, kad ši nuostata reglamentuoja priemonės, dėl kurių Komisija priima sprendimą, kuriuo jos pripažintos suderinamomis.
- 196 Toks sprendimas būtina turi būti aiškus. Iš tikrųjų Komisija turi priimti sprendimą dėl nagrinėjamo priemonės suderinamumo atsižvelgdama į EB 87 straipsnyje nustatytas sąlygas ir šiuo atžvilgiu motyvuoti tokį sprendimą pagal EB 253 straipsnį.
- 197 Be to, kai nurodyta, kad individualios priemonės taikomos pagal iš anksto patvirtintą schemą, prieš pradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą Komisija turi nustatyti, ar nagrinėjama schema apima šias priemones, jei taip, tada turi patikrinti, ar jos atitinka sprendime dėl šios schemos patvirtinimo nustatytas sąlygas. Ir tik jei atlikusi šį tyrimą Komisija padaro neigiamą išvadą, gali nuspręsti, kad nagrinėjamos priemonės yra nauja pagalba. Atvirkščiai, jei išvada teigiama, Komisija šias priemones turi nagrinėti kaip esamą pagalbą pagal EB 88 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytą procedūrą (1994 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-47/91, Rink. p. I-4635, 24–26 punktai ir 2005 m. gegužės 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-400/99, Rink. p. I-3657, 57 punktas). Tam, kad būtų galima nustatyti, ar individualios priemonės atitinka sprendime patvirtinti nagrinėjamo schemą nustatytas sąlygas, toks sprendimas dėl patvirtinimo neišvengiamai turi būti aiškus.
- 198 Tačiau šiuo atveju reikia konstatuoti, kad savo teiginiams pagrįsti ieškovų nepateikė jokie sprendimo, kuriuo Komisija būtų patvirtinusi nagrinėjamas mokestines priemones jas pripažindama suderinamomis su bendrąja rinka.
- 199 Ieškovių argumentas, kad patvirtinimas yra 1994 m. gegužės 25 d. Komisijos laiškas, negali būti priimtas. Iš tikrųjų 1994 m. gegužės 25 d. laiške Ispanijos Karalystei tik siūloma pateikti pastabas dėl 1994 m. skundo ir nieko nepasakyta apie nagrinėjamo priemonės suderinamumą su bendrąja rinka. Taigi šis laiškas negali būti sprendimas dėl nagrinėjamo schemos patvirtinimo.
- 200 Vžlesnis Komisijos elgesys taip pat negali būti laikomas aiškiu sprendimu dėl patvirtinimo. Taigi nei Komisijos reakcijos nebuvimas po to, kai buvo pateiktos 1994 m. rugsėjo 30 d. Ispanijos Karalystės pastabos, nei 1995 m. liepos 18 d. Komisijos pareiškėjams atsiųstas laiškas, kuriame nieko nepasakyta apie nagrinėjamo schemos suderinamumą (žr. šio sprendimo 26 punktą), negali būti laikomi sprendimu, kuriuo patvirtintos nagrinėjamos mokesčių schemos Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunkčio prasme.
- 201 Galiausiai ieškovų remiasi aplinkybe, kad Komisija nepaminėjo 1994 m. skundo nagrinėjimo nei 2000 m. vasario 3 d. laiške, kuriame ji Ispanijos valdžios institucijai paprašė pateikti informaciją, susijusią su 2000 m. sausio 5 d. skundu (žr. šio sprendimo 32 punktą), nei sprendime pradėti formalių tyrimo procedūrą. Taip pat jos remiasi tuo, kad nagrinėjamos priemonės nebuvo paskelbtos *Oficialiajame leidinyje*, nesilaikant Komisijos įsipareigojimo, numatyto 1983 m. pranešime dėl neteisėtose pagalbos.
- 202 Vis dėlto nėra viena ši aplinkybė neleidžia daryti išvados, kad buvo priimtas aiškus Komisijos sprendimas dėl patvirtinimo Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunkčio prasme.
- 203 Iš to matyti, kad antrą antrojo ieškinio pagrindo dalį, susijusią su Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunkčio pažeidimu, taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 204 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su tuo, kad nagrinėjamos mokesčių schemos turi būti laikomos esamos pagalbos schemomis, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
2. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su esamai pagalbai taikytiną procedūros taisyklių

pažeidimu

205 Ieškov?s, palaikomos *Comunidad autónoma del País Vasco*, mano, jog atsižvelgiant ? tai, kad atleidimo nuo mokes?io schemos turi b?ti laikomos esama pagalba, gin?ijami galutiniai sprendimai pažeidžia EB 88 straipsnio 1 dal? ir Reglamento Nr. 659/1999 17–19 straipsnius d?l to, kad jie buvo priimti pagal naujai pagalbai taikom? proced?r?.

206 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad atsižvelgiant ? tai, jog schemos nepripažintos esama pagalba (žr. šio sprendimo 204 punkt?), Komisija teisingai nusprend?, kad nagrin?jamos pagalbos schemos yra nauja pagalba. Taip nuspr?sdoma ji nepažeid? ieškovi? nurodyt? proced?ros taisykli?.

207 Iš to darytina išvada, kad tre?i?j? ieškinio pagrind?, susijus? su proced?ros taisykli? pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagr?st?.

3. D?l ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu

a) Šali? argumentai

208 Ieškov?s pažymi, kad remiantis Komisijos teiginiais gin?ijamuose galutiniuose sprendimuose atleidimo nuo mokes?io schemos n?ra „pagalba investicijoms ar užimtumui, (nes) šios mokestin?s pagalbos apskai?iavimo pagrindas ne investicij? suma, ne darbo viet? skai?ius ar su juo susijusios išlaidos darbo užmokes?iui, o mokes?io baz?“.

209 Ieškov?s gin?ija tokio ryšio b?tinum? ir tai, kad nagrin?jamos schemos yra pagalba veiklai vien d?l to, kad ?moni? gav?j? pelno mokestis sumaž?ja. Tokio sumaž?jimo egzistavimas n?ra pakankamas pagrindas neigti, kad atleidimo nuo mokes?io schemos yra pagalba investicijoms ar darbo viet? k?rimui.

210 Ieškovi? nuomone, Komisija galutiniuose gin?ijamuose sprendimuose pripažino, kad nagrin?jamos schemos skatina steigti naujas ?mones. Be to, min?to reikalavimo, pagal kur? pagalbos schemos gali b?ti pripaž?stamos pagalba investicijoms tik jeigu jos išreikštos investicij? procentine išraiška, n?ra 1978 m. pranešime d?l regionin?s pagalbos schem?. Pagalbos sumos nustatymas pagal investicij? procentin? išraišk? reikalingas tik išsiaiškinti, ar nagrin?jama pagalba atitinka regione leidžiam? didžiausi? pagalbos rib?. Taigi Komisija tur?jo remtis šiuo pranešimu apibr?ždama savo pozicij? nagrin?jam? atleidimo nuo mokes?io schem? patvirtinimo metu. Komisija negal?jo remtis 1998 m. gair?mis nepažeisdama teisinio saugumo principo. *Comunidad autónoma del País Vasco* yra tokios pa?ios nuomon?s.

211 Bet kuriuo atveju ieškov?s teigia, kad nagrin?jamos atleidimo nuo mokes?io schemos yra pagalba darbo viet? k?rimui. Iš tikr?j? jos taikomos suk?rus ne mažiau kaip dešimt darbo viet? ir išlaikius vidutiniškai tok? darbo viet? skai?i? dešimt met?. Be to, aplinkyb?, kad nagrin?jamos pagalbos schemos n?ra išreikštos išlaid? darbo užmokes?iui procentais, pagal min?t? pranešim? svarbi tik siekiant apskai?iuoti, ar pagalba atitinka leidžiam? intensyvum?.

212 Komisija, kuri? palaiko *Comunidad autónoma de la Rioja*, prašo š? ketvirt?j? ieškinio pagrind? atmesti.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

213 Vis? pirma, ieškov?s remiasi teisinio saugumo principo pažeidimu d?l to, kad Komisija taik? 1998 m. gaires, kurios priimtose v?liau nei nagrin?jamos 1993 m. mokes?i? nuostatos.

214 Pirmiausia primintina, kad Komisija privalo laikytis savo pa?ios nustatyt? rekomendacij? ir

pranešimų valstybės pagalbos srityje tiek, kiek jie atitinka Sutarties normas (2002 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-351/98, Rink. p. I-8031, 53 punktas).

215 Po to, pažymėtina, kad 1998 m. gairių 6.1 punkte numatyta, jog „Komisija turi įvertinti regioninės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, remdamasi šiomis gairėmis, nuo jų priėmimo dienos“. Taigi iš 1998 m. gairių aiškiai matyti, kad jos taikomos nuo jų priėmimo, įskaitant ir situacijas iki jų įsigaliojimo. Todėl šiuo atveju 1998 m. gairių taikymas negali pažeisti teisinio saugumo principo.

216 Tiesa, Gairių 6.1 punkte numatyta išimtis, pagal kurią „pagalbos siūlymai, apie kuriuos pranešama dar nesupažindinus valstybių narių su šiomis gairėmis ir Komisijai dėl jų dar nepriėmus galutinio sprendimo, turi būti vertinami remiantis pranešimo metu galiojančiais kriterijais.“

217 Vis dėlto šiuo atveju aišku, kad nagrinėjamos pagalbos schemos įgyvendintos apie jas nepranešus.

218 Todėl šios pagalbos schemos negali būti prilygintos „pagalbos siūlymams, apie kuriuos pranešta dar nesupažindinus valstybių narių su (1998 m. gairėmis)“ minėtos išimties, kuri šioje byloje netaikytina, prasme.

219 Be to, bet kuriuo atveju primintina, kad netgi jei būtų nuspręsta, jog dėl 1998 m. gairių taikymo būtų nustatytas pažeidimas šioje byloje, ginčijami galutiniai sprendimai turėtų būti pripažinti neteisėtais ir todėl panaikinti tik jeigu šis pažeidimas gali turėti poveikį jų turiniui. Iš tikrųjų, jei būtų nustatyta, kad nesant šio pažeidimo Komisija būtų padariusi tokių pačių išvadų, nes nagrinėjamas trūkumas bet kuriuo atveju negalėjo paveikti ginčijamų sprendimų turinio, šių sprendimų panaikinti nereikėtų (žr. šiuo klausimu 2007 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *González y Díez prieš Komisiją*, T-25/04, Rink. p. II-3121, 74 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

220 Šiuo atveju ieškovas teigia, kad, pirma, pagalbos investicijoms apibrėžimas, kuris numatytas 1998 m. gairėse ir kurį Komisija taikė ginčijamuose galutiniuose sprendimuose, nebuvo įtvirtintas 1978 m. pranešime dėl regioninės pagalbos schemų ir, antra, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog atleidimo nuo mokesčio schemos nėra pagalba užimtumui.

221 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ieškovas nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, jog nagrinėjamos schemos atitiko 1978 m. pranešime dėl regioninės pagalbos schemų nustatytas sąlygas (žr. šio sprendimo 10 punktą) ir kad dėl šio pranešimo taikymo nagrinėjamos mokesčių schemos buvo kitaip kvalifikuotos. Visų pirma tiek iš 1998 m. gairių, tiek iš 1978 m. pranešimo dėl regioninės pagalbos schemų matyti, kad iš esmės pagalba veiklai negali būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą, jei dėl savo pobūdžio ji gali paveikti prekybos sąlygas taip, kad prieštarautų bendram interesui. Be to, 1978 m. pranešime dėl regioninės pagalbos schemų nepateiktas sąvokų pagalba veiklai, investicijoms ar užimtumui apibrėžimas, kuris prieštarautų šiuo atveju Komisijos pateiktiems aiškinimams. Atvirkščiai, jame nustatytos pagalbos intensyvumo diferencijuotos didžiausios leidžiamos ribos, išreikštos pradinio investicijų procentais ir Europos apskaitos vienetais pradinėmis investicijomis sukurtai darbo vietai (žr. šio sprendimo 10 punktą) ir nenustatyta, kad ji juos buvo atsižvelgta šiose bylose nagrinėjamose mokesčių schemose.

222 Todėl net jeigu 1998 m. gairių taikymas vietoj 1978 m. pranešimo dėl regioninės pagalbos schemų ir būtų pripažintas klaidingu, bet kuriuo atveju tai neturėtų jokio poveikio ginčijamų galutinių sprendimų turiniui ir todėl jų teisėtumui.

223 Antra, dėl ieškovių argumentų, kuriais ginčijamas Komisijos vertinimas remiantis EB 87

straipsnio 3 dalies c punktu, Pirmosios instancijos teismas primena, kad taikydama šį nuostatą Komisija turi plačią diskreciją, apimančią sudėtingus ekonominius ir socialinius vertinimus, kurie turi būti atliekami atsižvelgiant į Bendrijos kontekstą (1987 m. vasario 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Deufil prieš Komisiją*, 310/85, Rink. p. 901, 18 punktas). Atliekant šios diskrecijos teisminį kontrolę, turi būti tik patikrinami procedūros taisyklės laikymasis ir motyvavimas bei faktinių aplinkybių, kuriomis buvo pagrįstas ginčijamas sprendimas, tikslumas ir teisės klaidos nebuvimas, akivaizdžios klaidos vertinant šias faktines aplinkybes arba piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimas (1996 m. vasario 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 11 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 83 punktas; šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 273 punktas).

224 Šiuo atveju ginčijamuose galutiniuose sprendimuose Komisija nusprendė, kad nagrinėjamos mokesčių schemos, pagal kurias numatytas atleidimas nuo pelno mokesčio, iš dalies atleidžia įmones gavėjams nuo pelno mokesčio ir yra pagalba veiklai.

225 Reikia pripažinti, kad taip nuspręsdama Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

226 Iš tikrųjų pagalba veiklai yra skirta įmonių išlaidoms, kurias ji paprastai patirtų kasdieniniame valdyme ar vykdydama prastiną veiklą (2000 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 30 punktas; 1995 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Siemens prieš Komisiją*, T-459/93, Rink. p. II-1675, 48 punktas ir 2003 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione Siciliana prieš Komisiją*, T-190/00, Rink. p. II-5015, 130 punktas). Taip pat iš 1998 m. gairių matyti, kad pagalba veiklai yra skirta sumažinti įmonių einamąsias išlaidas (žr. šio sprendimo 14 punktą).

227 Taigi taip yra šiuo atleidimo nuo mokesčių atveju. Šiuo atžvilgiu iš *Normas Forales* Nr. 18/1993, Nr. 5/1993 ir Nr. 11/1993 14 straipsnio, kuriame tvirtintas nagrinėjamas atleidimas nuo pelno mokesčio, matyti, kad pareigojimas padaryti minimalias investicijas ir sukurti minimalų darbo vietų skaičių yra tik pagalbos schemos taikymo sąlyga, kuri būtina norint, kad būtų taikomas atleidimas nuo mokesčio (žr. šio sprendimo 18 punktą). Patenkinus šias sąlygas, pagalbos suma priklauso nuo teigiamos apmokestinamosios vertės, kuri atitinka veiklos rezultatus, o ne nuo investicijų sumos. Taigi, nepaisant šių sąlygų, susijusių su minimaliomis investicijomis ir minimaliu darbo vietų skaičiumi, atleidimas nuo mokesčio apskaičiuojamas remiantis įmonių gautu pelnu, o ne atsižvelgiant į investicijų sumą ar sukurtą darbo vietų skaičių. Taigi atleidimas nuo mokesčių nesusijęs būtent su investicijomis 1998 m. gairių prasme (žr. šio sprendimo 15 punktą).

228 Todėl Komisija teisingai nusprendė, kad nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčių, atleidžiant įmones gavėjams nuo mokesčių, kuriuos iš esmės jos turėtų mokėti, yra pagalba veiklai ir nėra pagalba investicijoms ar darbo vietų kūrimui.

229 Šiuo atžvilgiu ieškovs nenurodo jokios aplinkybės, galinčios rodyti, kad Komisijos vertinime, kuris atitinka EB 87 straipsnį ir šia nuostata siekiamą neiškraipytos konkurencijos tikslą, padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

230 Iš to darytina išvada, kad ketvirtąjį ieškinio pagrindą, susijusį su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu, reikia atmesti.

4. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su procedūros pažeidimu, teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų pažeidimu

231 Ieškovs ir palaikyti jį reikalavimus į bylas įstojusios šalys papildomai prašo panaikinti ginčijamą galutinį sprendimą 3 straipsnyje nustatytą pareigojimą susigrąžinti pagalbą.

Pirmiausia grąsdamos šį reikalavimą jos remiasi procedūros pažeidimu. Tada nurodo teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtą įtakos ir apsaugos ir vienodo požiūrio principų pažeidimą.

a) Dėl kaltinimo, susijusio su procedūros pažeidimu

Šalių argumentai

232 Ieškovas skundžiasi tuo, kad Komisija atmetė Ispanijos Karalystės pastabas, pateiktas per formalų tyrimo procedūrą. Jos tvirtina, kad 2001 m. rugsėjo 17 d. laišku, pateiktu atsakant į trečiųjų šalių pastabas, Ispanijos Karalystė nurodė argumentus, susijusius su teisėto įtakos ir apsauga, ginčydama galimybę susigrąžinti jau suteiktą pagalbą. Anot ieškovių, Komisija klaidingai nusprendė, kad šios pastabos buvo pateiktos pavėluotai. Jų nuomone, toks Komisijos elgesys gali pažeisti valstybės narės teisę į gynybą. Be to, jos teigia, kad toks elgesys nekliudo Pirmosios instancijos teismui vykdyti teisminį kontrolę.

233 Komisija ginčija šį argumentą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

234 Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog sprendime pradėti formalų tyrimo procedūrą Komisija reikalauja, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo ir kurį Komisija gali pratęsti. Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad gautos pastabos pateikiamos suinteresuotai valstybei narei, kuri gali atsakyti į pastabas, pateiktas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo ir kurį Komisija gali pratęsti (žr. šio sprendimo 6 punktą).

235 Šiuo atveju pažymėtina, kad, remiantis Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalimi, 2000 m. lapkričio 28 d. sprendime pradėti formalų tyrimo procedūrą Ispanijos valdžios institucijoms pasiūlyta pateikti savo pastabas ir jos tai padarė 2001 m. vasario 5 dieną. Vėliau, 2001 m. rugsėjo 17 d. laišku jos atsakė į trečiųjų šalių pateiktas pastabas ir suformulavo savo pastabas dėl argumento, susijusio su teisėtais įtakos ir apsaugos dalyje „Papildomos pastabos: teisėti įtakos ir apsaugos kliudo priimti sprendimą susigrąžinti pagalbą“.

236 Ginčijamuose sprendimuose Komisija nusprendė neatsižvelgti į šias pastabas, papildančias 2001 m. vasario 5 d. pateiktas pastabas, nes Komisija jas gavo pasibaigus vieno mėnesio terminui, numatytam Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje.

237 Ieškovas mano, kad taip nusprendžianti Komisija pažeidė atitinkamos valstybės narės teisę į gynybą.

238 Pirma, primintina, kad teisės į gynybą pažeidimas savo esme yra subjektyvus pažeidimas (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink. p. II-2501, 425 punktą ir nurodytą teismo praktiką), kuriuo turi remtis pati suinteresuota valstybė narė (žr. 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-198/01, Rink. p. II-2717, 203 punktą).

239 Todėl šioje byloje ieškovas negali remtis kaltinimu, susijusiu su atitinkamos valstybės narės, šiuo atveju – Ispanijos Karalystės, teisės į gynybą pažeidimu.

240 Antra, netgi tuo atveju, jei ieškovas turėtų teisę pateikti tokį kaltinimą, Pirmosios instancijos teismas jo negali priimti.

241 Pagal nusistovėjusį teismo praktiką teisės gynybą užtikrinimo principas reikalauja suteikti suinteresuotai valstybei narei galimybę veiksmingai išreikšti savo poziciją dėl trečiųjų suinteresuotųjų asmenų pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pateiktą pastabą, kuriomis Komisija ketina grąžinti savo sprendimą, bei kad, nesuteikęs valstybei narei galimybės pasisakyti dėl šių pastabų, Komisija negali jomis remtis savo sprendime prieš šią valstybę. Tačiau tam, kad dėl tokio teisės gynybą pažeidimo būtų panaikintas sprendimas, reikia parodyti, kad nepadarius šio pažeidimo procedūros rezultatas būtų kitoks (1987 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 259/85, Rink. p. 4393, 12 ir 13 punktai ir 1990 m. vasario 14 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-301/87, Rink. p. I-307, 29–31 punktai).

242 Šiuo atveju ieškov?s konkre?iai kaltina Komisij?, kad ji neatsižvelg? ? 2001 m. rugs?jo 17 d. Ispanijos Karalyst?s laiške pateiktas pastabas, kuriomis atsakyta ? tre?iosios suinteresuotos šalies, t. y. *Unión General de Trabajadores de la Rioja*, prašym? susigr?žinti neteis?tai suteikt? pagalb?.

243 Vis dėlto pažymėtina, kad ginčijami sprendimai negrindžiami minėtu reikalavimu.

244 Kiekvieno iš gin?ijam? sprendim? 3 straipsnyje esantis nurodymas susigr?žinti neteis?tai suteikt? pagalb? logiškai, b?tinai ir išimtinai kyla iš Komisijos prieš tai pateikto ?rodymo, kad nagrin?jama pagalba neteis?ta ir nesuderinama su bendr?ja rinka.

245 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškov?s tik nurodo proced?ros pažeidim? netgi netvirtindamos ar juo labiau ne?rodydamos, kad nepadarius šio pažeidimo proced?ros rezultatas b?t? buv?s kitoks.

246 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad kaltinim?, susijus? su atitinkamos valstyb?s nar?s teis?s ? gynyb? pažeidimu, reikia atmesti.

b) Dėl kaltinimo, susijusio su teisinio saugumo, gero administravimo, teisėt? l?kes?i? apsaugos ir vienodo poži?rio princip? pažeidimu

Šali? argumentai

247 Ieškovas ir palaikyti jį reikalavimus, kad būtų įsteigta komisija, kuri išnagrinėtų, ar buvo pažeistos teisės, ir gavėjoms suteiktas pagrasinimas, kad nagrinėjamos mokesčių priemonės „pagal Bendrijos teisę yra teisėtos“ ir kad nebuvo prašymo grąžinti.

248 Jos patikslina, jog netgi tuo atveju, jei b?t? nustatyta, kad pagalba, apie kuri? nepranešta, egzistuoja, išimtin?mis aplinkyb?mis gav?jai gali remtis teis?tais l?kes?iais. Be to, *Confesk* mano, kad ?kio subjekt? teis?ti l?kes?iai d?l mokes?i? lengvatas nustatan?i? bendr?j? norm? „teis?tumo“ turi b?ti pripaž?stami lengviau, nei tada, kai pagalba nustatyta individualiu aktu.

249 Pirmiausia šiuo atžvilgiu ieškov?s tvirtina, kad 1994 m. geguž?s 25 d. Komisijos laiškas ir tolesnis elgesys jas ?tikino, jog nagrin?jamos schemos atitinka Bendrijos teis?.

250 Iš tikrųjų šiame laiške Komisija nespausdino, kad ji gali pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, jei negaus jokių tenkinančių atsakymų prašymą pateikti informaciją. Tačiau ieškovas pabrėžia, kad gavusi Baskų krašto valdžios institucijų atsakymą Komisija nepradėjo šios procedūros. Be to, tik *Comunidad autónoma de la Rioja* dalyvavo susitikimuose su Ispanijos valdžios institucijomis, kuriuos Komisija mini 1995 m. liepos 18 d. laiške. Nacionalinės valdžios institucijos ir Baskų krašto institucijos juose nedalyvavo. Todėl nesiėmusi priemonių, įrodančių, kad Komisija toliau nagrinėjo atleidimo nuo mokesčių schemas, ir pradėjusi formalią tyrimo procedūrą tik 2000 m. lapkričio 28 d., Komisija šiuo laikotarpiu leido manyti, kad 1994 m. rugsėjo

m?n. pateiktas Bask? rašto valdžios institucij? atsakymas buvo tinkamas ir kad nagrin?jamos schemos n?ra valstyb?s pagalba arba gali b?ti su bendr?ja rinka suderinama pagalba.

251 Vis? pirma, ieškov?s ir *Comunidad autónoma del País Vasco* pažymi, kad Komisija tur?jo pareig? pateikti savo nuomon? per pagr?st? termin?. Taigi Teisingumo Teismas 1987 m. lapkri?io 24 d. Sprendime *RSV prieš Komisij?* (223/85, Rink. p. 4617) nusprend?, kad 26 m?nesi? terminas sprendimui formalioje tyrimo proced?roje priimti neleistinas ir kad remiantis teis?t? l?kes?i? apsaugos principu negalima susigr?žinti jau suteiktos pagalbos. Šioje byloje Komisijos praktika turi remtis min?ta teismo praktika ir ieškov?s taip pat nurodo vienodo poži?rio principo pažeidim? šiuo atžvilgiu. Be to, Komisija turi laikytis r?pestingumo pareigos ir atlikdama pirmin? tyrim?. Komisija šios pareigos turi laikytis dar griež?iau, nes sprendimai prad?ti tyrimo proced?ras nekelia dideli? sunkum?, nes juose pateikiami tik laikini vertinimai. Galiausiai tai, kad apie pagalb? nepranešta, neatleidžia Komisijos nuo pareigos nedelsiant prad?ti formali? tyrimo proced?r?. Iš tikr?j? teisinio saugumo reikalavimas prieštarauja Komisijos gali? ?gyvendinimo neribotam atid?liojimui netgi tokiais aplinkyb?mis.

252 Taigi šioje byloje sprendimas prad?ti formali? tyrimo proced?r? priimtas pra?jus 79 m?nesiams po to, kai Komisija 1994 m. balandžio 28 d. ?registravo 1994 m. skund?. Tokios trukm?s pirminis tyrimas nepagr?stas. Atsižvelgiant ? š? laikotarp?, pagalbos susigr?žinimas šiuo atveju prieštarauja ir gero administravimo principui.

253 Be to, šiuo atveju iš 1994 m. geguž?s 25 d. laiško matyti, kad Komisija tur?jo vis? informacij?, reikaling? sprendimui priimti, nuo tada, kai buvo ?registruotas 1994 m. skundas, t. y. nuo 1994 m. balandžio 28 dienos. Maža to, 1996 m. sausio 19 d. laiške Komisija Ispanijos valdžios institucij? nepraš? jokios konkre?ios informacijos ir teigia, kad 1996 m. vasario 5 d. nepasirašytame Bask? krašto vyriausyb?s blanke esantis laiškas yra atsakymas ? 1996 m. vasario 19 d. Komisijos laišk?. Šiame laiške pabr?žiamas nagrin?jam? priemoni? bendras pob?dis ir nurodyta aplinkyb?, kad ši? priemoni? adresat?s yra visos ?mon?s, kurioms gali b?ti taikomos *Normas Forales*. Be to, sprendime prad?ti formali? tyrimo proced?r? neminimas Ispanijos valdžios institucij? v?lavimas pateikti šiame etape prašyt? informacij?. Taip pat Komisija negali pagr?stai remtis tuo, kad pirmiau reikia išnagrin?ti kitas mokes?i? schemas, nes pagal teismo praktik? neleidžiama atsižvelgti ? paprastus „administracinio patogumo“ motyvus. Galiausiai, gin?ijamuose galutiniuose sprendimuose Komisija pripažino, kad nagrin?jant bendr? pagalbos schem? nereik?jo nagrin?ti mokes?i? schem? „realaus poveikio“.

254 Antra, ieškov?s tvirtina, kad Komisija nepaskelb? pranešimo *Oficialiajame leidinyje*, nepaisydama 1983 m. pranešimo d?l neteis?tos pagalbos, kuriame nurodyta, kad ji tai padaro sužinojusi apie neteis?tas pagalbos priemones.

255 Tre?ia, ieškov?s tvirtina, kad iš Komisijos sprendim? praktikos matyti, jog, ?skaitant pagalbos, apie kuri? nepranešta, atvejus, kai pirminio tyrimo trukm? viršijo pagr?st? termin?, Komisija nereikalavo susigr?žinti pagalbos. Be kita ko, ieškov?s remiasi tam tikrais individualiais Komisijos sprendimais (1990 m. liepos 25 d. Komisijos sprendimas 92/329/EEB d?l Italijos vyriausyb?s suteiktos pagalbos oftalmologini? produkt? gamintojui (*Industrie ottiche riunite* – IOR) (OL L 183, 1992, p. 30) ir 2001 m. geguž?s 8 d. Komisijos sprendimas 2002/15/EB d?l Pranc?zijos ?gyvendintos pagalbos bendrovei „*Bretagne Angleterre Irlande*“ (BAI3 arba Brittany Ferries) (OL L 12, 2002, p. 33) ir Komisijos sprendimais d?l koordinavimo centr? (be kita ko, 2002 m. rugpj??io 22 d. Komisijos sprendimas 2003/81/EB d?l valstyb?s pagalbos schemos, kuri? Ispanijos Karalyst? taiko „Biskajos koordinavimo centrams“ (OL L 31, 2003, p. 26); 2002 m. rugs?jo 5 d. Komisijos sprendimas 2003/512/EB d?l Vokietijos taikomos pagalbos schemos kontrol?s ir koordinavimo centrams (OL L 177, 2003, p. 17); 2002 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimas 2003/438/EB d?l valstyb?s pagalbos schemos C 50/2001 (ex NN 47/2000) d?l Liuksemburgo

gyvendinamos valstybės pagalbos schemas finansavimo bendrovės (OL L 153, 2003, p. 40); 2003 m. gegužės 13 d. Komisijos sprendimas 2004/76/EB dėl Prancūzijos gyvendinamos valstybės pagalbos schemas štabams ir logistikos centrams (OL L 23, 2004, p. 1); 2003 m. birželio 24 d. Komisijos sprendimas 2004/77/EB dėl pagalbos schemas, kuri Belgija gyvendina *ruling* mokesčių schemas, taikomos *US Foreign Sales Corporations*, forma (OL L 23, 2004, p. 14). Taip pat ieškovs remiasi 2000 m. spalio 31 d. Komisijos sprendimu 2001/168/EAPB dėl Ispanijos pelno mokesčio statymų (OL L 60, 2001, p. 57). Taigi jos tvirtina, kad šiuo atveju pažeistas vienodo požiūrio principas.

256 Galiausiai, *Confebask* nuomone, Komisija pakeitė valstybių narių mokesčių schemą vertinimą priimdama 1998 m. pranešimą dėl fiskalinės pagalbos. Šiuo klausimu iš Pirmosios metinės ataskaitos dėl šio pranešimo gyvendinimo (COM (1998) 595 galutinis) matyti, kad Komisija taip siekė „paaiškinti su tiesioginiu moni apmokestinimu susijusį valstybės pagalbos taisyklių taikymą“. Taip pat *Confebask* pabrėžia, kad tai, jog pagrindas dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo buvo atmestas šio sprendimo 70 punkte minėtame Sprendime *Demésair Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją*, šioje byloje nekliudo panaikinti pareigojimą susigrąžinti jau suteiktą pagalbą.

257 Komisija, kuri palaiko *Comunidad autónoma de la Rioja*, prašo šį kaltinimą atmesti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

– Dėl kaltinimo, susijusio su teisinio saugumo ir gero administravimo principų pažeidimu dėl pirminio tyrimo trukmės

258 Ieškovs teigia, kad pradėdama formalių tyrimo procedūrą tik 2000 m. lapkričio 28 d., t. y. praėjus 79 mėnesiams nuo 1994 m. skundo registravimo, Komisija viršijo pagrįstą pirminio tyrimo trukmę ir todėl pažeidė teisinio saugumo ir gero administravimo principus.

259 Pirmosios instancijos teismas primena, kad nuo 1994 m. skundo pateikimo iki Reglamento Nr. 659/1999 priėmimo Komisijai nebuvo nustatyti konkretūs terminai. Vis dėlto esminis teisinio saugumo reikalavimas neleidžia Komisijai neapibrėžtam terminui atidėti savo galiojimą gyvendinimą (2002 m. rugsėjo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 140 punktas ir 2006 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Atzeni ir kt.*, C-346/03 ir C-529/03, Rink. p. I-1875, 61 punktas).

260 Iš tikrųjų Komisija, turėdama išimtinę kompetenciją vertinti valstybės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, laikydamosi tinkamo pagrindinio Sutarties taisyklių valstybės pagalbos srityje taikymo principo, privalo atlikti kruopštą ir nešališką skundo, kuriame teigiama, kad pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, tyrimą. Iš to matyti, kad Komisija negali neapibrėžtam terminui atidėti išankstinio valstybės priemonių, sudarančių skundo pagrindą, tyrimo. Pagrįsta skundo tyrimo trukmė turi būti vertinama atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos bylos aplinkybes ir visų pirma į jos kontekstą, skirtingus procedūros etapus, kurių Komisija privalo laikytis, ir į bylos sudėtingumą (2006 m. gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Air One prieš Komisiją*, T-395/04, Rink. p. II-1343, 61 punktas).

261 Šioje byloje nustatyta, kad Komisija apie nagrinjamas pagalbos schemas sužinojo iš 1994 m. skundo, užregistruoto 1994 m. balandžio 28 dieną. Taip pat nustatyta, kad 2000 m. lapkričio 28 d. Komisija Ispanijos valdžios institucijoms pranešė apie savo sprendimą pradėti formalių tyrimo procedūrą dėl nagrinjamų atleidimo nuo mokesčio schemų.

- 262 Taigi nuo tada, kai Komisija sužinojo apie nagrin?jamas pagalbos schemas iki momento, kai d?l j? prad?ta formali tyrimo proced?ra, pra?jo daugiau nei šešeri? su puse met? terminas.
- 263 Vis d?lto pažym?tina, kad, pirma, d?l nagrin?jam? mokestini? priemoni? Komisija tur?jo atlikti išsam? Ispanijos teis?s akt? tyrim?. 1995 m. liepos 18 d. laiške, adresuotame skund? pateikusiems asmenims, Komisija nurod?, kad ji t?sia Ispanijos mokes?i? sistemos ir valstyb?se nar?se galiojan?i? autonomini? mokes?i? schem? tyrim? vis? pirma atsižvelgdama ? atskirose valstyb?se nar?se vykstan?i? federalin? raid?. Komisija pažym?jo, kad jos tarnybos renka b?tin? informacij?, o tai yra „didelis duomen? rinkimo ir analizavimo darbas“. Nors šiuo atveju pats tyrimas, kur? reik?jo atlikti, n?ra toks sud?tingas, kad pateisint? pirminio tyrimo trukm?, ta?iau tai yra aplinkyb?, ? kuri? reikia atsižvelgti.
- 264 Antra, reikia pripažinti, kad proced?ra didele dalimi užtruko d?l Ispanijos valdžios institucij?.
- 265 Iš tikr?j? ? 1996 m. sausio 19 d. laišk?, kuriame Komisija Ispanijos valdžios institucij? papraš? informacijos apie nagrin?jam? priemoni? gav?jus, nebuvo atsakyta.
- 266 Šiuo atžvilgiu Komisija pagr?stai papraš? šios informacijos. Iš tikr?j? suteikiant šioje byloje nagrin?jam? atleidim? nuo mokes?io, viena vertus, nustatyti apribojimai laiko atžvilgiu, nes jis gal?jo b?ti taikomas tik iki 1994 m. gruodžio 31 d. ?steigtoms ?mon?ms, ir, kita vertus, jam reikalingas provincijos vyriausyb?s tarybos nari? leidimas, išduodamas patikrinus, ar ?vykdytos keliamos s?lygos (žr. šio sprendimo 18 punkt?). Tod?l sprendžiant d?l nagrin?jamo atleidimo nuo mokes?io suderinamumo klausimas d?l gav?j? buvo esminis vis? pirma atsižvelgiant ? nagrin?jam? priemoni? taikymo srit?.
- 267 Taigi Ispanijos valdžios institucijos Komisijai oficialiai atsiunt? tik 1994 m. rugs?jo 30 d. laišk?, kuriame iš esm?s pabr?žiama, kad nagrin?jamos priemon?s yra bendro pob?džio ir gin?ijamas valstyb?s pagalbos buvimas.
- 268 Tod?l reikia pripažinti, kad ? 1996 m. sausio 19 d. Komisijos laišk? d?l nagrin?jam? schem? ?gyvendinimo ir j? gav?j? neatsakyta, nors 1996 m. vasario 19 d. ir kovo 21 d. laiškuose Ispanijos valdžios institucijos netgi praš? prat?sti termin? atsakymui ? š? klausim? pateikti (žr. šio sprendimo 29 punkt?).
- 269 Tiesa, ieškov?s pateik? 1996 m. vasario 5 d. nepasirašytame Bask? krašto vyriausyb?s blanke esant? laišk? teigdamos, kad tai yra atsakymas ? 1996 m. vasario 19 d. Komisijos laišk?. Ta?iau jos nepateikia ?rodym?, jog šis atsakymas buvo oficialiai perduotas Komisijai, o ši teigia jo negavusi.
- 270 Be to, 1996 m. vasario 19 d. ir kovo 21 d. laiškais Ispanijos Karalyst? Komisijos papraš? prat?sti termin? atsakymui ? jos 1996 m. sausio 19 d. laišk? pateikti (žr. šio sprendimo 29 punkt?), o tai patvirtina Komisijos teigin?, kad ji negavo atsakymo ? klausimus. Maža to, bet kuriuo atveju reikia pripažinti, kad 1996 m. vasario 5 d. laiške, kuriame pabr?žiamas nagrin?jam? priemoni? bendras pob?dis ir nurodyta aplinkyb?, kad ši? priemoni? adresat?s yra visos ?mon?s, kurioms gali b?ti taikomos *Normas Forales*, nepateiktas tikslus atsakymas ? Komisijos užduotus klausimus apie gav?jus.
- 271 Taigi tik gavusi, pirma, nauj? 2000 m. sausio 5 d. skund? d?l ?monei gav?jai suteiktos pagalbos pagal nagrin?jamas Alavos mokes?i? nuostatas, ir, antra, Ispanijos valdžios institucij? pastabas, Komisija nusprend?, kad turi pakankamai informacijos ir 2000 m. lapkri?io 28 d. gali prad?ti formali? tyrimo proced?r? d?l nagrin?jam? mokestini? priemoni?.

272 Galiausiai iš bylos medžiagos dokumentų nematyti, kad Komisija būtų paraginta išreikšti nuomonę dėl 1994 m. skundo, siekiant išsiaiškinti situaciją arba, atsižvelgiant į tikslą, kad prireikus būtų galima konstatuoti jos neveikimą.

273 Taigi atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, iš esmės pirminis tyrimas užtruko dėl nacionalinės valdžios institucijų neveikimo, nes nepranešusios apie nagrinjamąs schemas jos, be to, nepateikė Komisijai reikalingos informacijos (šiuo klausimu žr. 1991 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-303/88, Rink. p. I-1433, 43 punktą).

274 Trečia, dėl mokesčių priemonių konteksto pažymėtina, kad nuo 1996 m. iki 1999 m. Komisija nagrinėjo kitas šiuo laikotarpiu ieškovių nustatytas mokesčių schemas (1994 m., 1996 m. ir 1997 m. įvesti mokesčių kreditai ir 1996 m. įvestas mokesčių bazės sumažinimas, visų pirma nagrinjami bylose, kuriose priimti šio sprendimo 68 ir 70 punktuose minėti sprendimai *Demesa* ir 2002 m. spalio 23 d. Sprendimas *Diputación Foral de Álava prieš Komisiją*). Taigi gavusi 1996 m. birželio mėn. ir 1997 m. spalio mėn. pateiktus skundus dėl Alavos istorijoje teritorijoje įmonoms *Demesa* ir *Ramondín* taikomų 45 % mokesčių kreditų ir pelno mokesčių bazės sumažinimo, Komisija pradėjo keletą procedūrų, po kurių priėmė Sprendimus 1999/718 ir 2000/795 (žr. šio sprendimo 68 punktą) bei 1999 m. rugpjūčio 17 d. ir rugsėjo 29 d. Sprendimus pradėti formalių tyrimo procedūrų dėl 45 % mokesčių kredito schemų ir dėl pelno mokesčių bazės sumažinimo, dėl šių sprendimų buvo pareikšti ieškiniai Pirmosios instancijos teisme (šio sprendimo 174 punkte minėti sprendimai *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* bei *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją*). Tiesa, nors šie sprendimai nesusiję su šioje byloje nagrinjamu 1993 m. atleidimu nuo mokesčių, vis dėlto juose taip pat nagrinėtos tų pačių valdžios institucijų patvirtintos mokesčių lengvatos, galinčios sukelti tokio pat pobūdžio teisinį problemą ir Komisija, pasinaudodama savo diskrecija valstybės pagalbos srityje, galėjo nuspręsti, kad jas reikia išnagrinėti greičiau visų pirma atsižvelgiant į tai, kad neatsakyta į jos klausimus, susijusius su šiuo atveju nagrinjamu atleidimu nuo mokesčių gavėjais.

275 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes pirminio tyrimo trukmė nepažeidė bendrojo teisinio saugumo principo.

276 Galiausiai dėl argumento, susijusio su tuo, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą, iš esmės reikia pripažinti, jog jis glaudžiai susijęs su argumentu, kad pažeistas teisinio saugumo principas dėl pirminio tyrimo trukmės, todėl atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, jį reikia atmesti.

277 Todėl kaltinimą, susijusį su teisinio saugumo ir gero administravimo principų pažeidimu, reikia atmesti.

– Dėl kaltinimo, susijusio su teisėtų lokesčių apsaugos principo pažeidimu

278 Pirmiausia primintina, kad teisėtai lokesčiais pagalbos teisėtumo atžvilgiu galima remtis tik jei ši pagalba buvo suteikta laikantis EB 88 straipsnyje numatytos procedūros (1990 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-5/89, Rink. p. I-3437, 14 punktas ir šio sprendimo 157 punkte minėto Sprendimo *Regione autónoma della Sardegna prieš Komisiją* 64 punktas).

279 Iš tikrųjų paprastai regiono valdžios institucija ir tokio subjektas turi galėti įsitikinti, jog šios procedūros buvo laikomasi (šio sprendimo 278 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 14 punktas ir 1997 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-169/95, Rink. p. I-135, 51 punktas; šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 236 punktas).

280 Be to, kadangi EB 88 straipsnyje nedaromas skirtumas atsižvelgiant į tai, ar kalbama apie pagalbos schemas, ar apie individualią pagalbą, šie principai taikytini ir pagalbos schemoms, atvirkščiai nei teigia *Confabask* (šio sprendimo 248 punktas).

281 Šiuo atveju nustatyta, kad ginčijamuose galutiniuose sprendimuose nurodytas atleidimas nuo mokesčio buvo įvestas iš anksto apie tai nepranešus, pažeidžiant EB 88 straipsnio 3 dalį.

282 Vis dėlto teismų praktikoje neatmetama galimybė, kad pagalbos, kuri yra neteisėta, nes apie ją nebuvo pranešta, – kaip ir šioje byloje nagrinėjamą schemą atveju, – gavėjai gali remtis išimtinėmis aplinkybėmis, kurios teisėtai galėjo pagrįsti jų lūkesčius dėl šios pagalbos teisėtumo, prieštaraudami jos grąžinimui (1993 m. birželio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-183/91, Rink. p. I-3131, 18 punktas; šiuo klausimu žr. šio sprendimo 70 punkte minėto Sprendimo *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* 51 punktą; šiuo klausimu žr. 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BFM ir EFIM prieš Komisiją*, T-126/96 ir T-127/96, Rink. p. II-3437, 69 ir 70 punktus; 2000 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CETM prieš Komisiją*, T-55/99, Rink. p. II-3207, 122 punktą bei šio sprendimo 173 punkte minėto Sprendimo *Regione autónoma Friuli-Venezia Giulia prieš Komisiją* 107 punktą).

283 Darant prielaidą, kad ieškovs, kurios yra ne tokie subjektai, o nagrinėjamas pagalbos schemas nustatė teritorinės valdžios subjektai, turi teisę remtis teisėtais lūkesčiais (šio sprendimo 157 punkte minėto Sprendimo *Regione autónoma della Sardegna prieš Komisiją* 66 punktas), atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti, ar jų argumentai atskleidžia išimtinės aplinkybės, galinčias pagrįsti teisėtus lūkesčius dėl nagrinėjamą pagalbos schemą teisėtumo.

284 Ieškovs ir palaikyti jų reikalavimus į bylas įstojusios šalys tvirtina, kad Komisijos elgesys yra išimtinė aplinkybė, galinti pagrįsti jų teisėtus lūkesčius dėl nagrinėjamą schemą teisėtumo, atsižvelgiant į, pirma, nepagrįstą išankstinę procedūros trukmę ir Komisijos neveikimą per procedūrą, antra, įspėjimo potencialiems pagalbos gavėjams nepaskelbimą pagal 1983 m. pranešimą dėl neteisėtos pagalbos, trečia, Komisijos sprendimų praktiką ir, ketvirta, Komisijos politikos valstybės pagalbos srityje pasikeitimą.

285 Visų pirma ieškovs teigia, kad nepagrįsta pirminio tyrimo procedūros trukmė. Tačiau jų teisėtus lūkesčius dėl pagalbos teisėtumo, o tai neleidžia susigrąžinti pagalbos. Jos remiasi šio sprendimo 251 punkte minėtu sprendimu *RSV prieš Komisiją* (17 punktas), pagal kurį Komisijos delsimas nuspręsti, kad pagalba neteisėta ir kad valstybė narė turi panaikinti bei susigrąžinti, tam tikromis aplinkybėmis gali pagrįsti minėtos pagalbos gavėjų teisėtus lūkesčius taip, kad kliudytų Komisijai nurodyti valstybei narei minėtą pagalbą susigrąžinti.

286 Vis dėlto Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad aplinkybės byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 251 punkte minėtas Sprendimas *RSV prieš Komisiją*, buvo išimtinės ir visiškai nepanašios į tas, kurios nagrinėjamos šioje byloje. Iš tikrųjų apie nagrinėjamą pagalbą Komisijai buvo pranešta pagal oficialią procedūrą, nors ir po to, kai ji buvo suteikta gavėjui. Ji buvo susijusi su papildomomis išlaidomis dėl veiksmų, kuriems jau buvo suteikta Komisijos patvirtinta pagalba. Ji buvo susijusi su sektoriumi, kuriam nuo 1977 m. nacionalinės valdžios institucijos suteikė Komisijos patvirtintą pagalbą. Jos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimui nereikėjo išsamaus

tyrimo. Iš to Teisingumo Teismas daro išvadą, kad šiomis aplinkybėmis ieškovų galėjo pagrįstai manyti, jog Komisija dėl pagalbos neprieštaravo (šio sprendimo 251 punkte minėto Sprendimo *RSV prieš Komisiją* 14–16 punktai).

287 Tokios aplinkybės iš esmės skiria nagrinjamą atvejį nuo šios bylos. Iš tikrųjų apie nagrinjamus atleidimus nuo mokesčių nebuvo pranešta ir jie nepatenka į ankstesnės Komisijos patvirtintą pagalbos schemą, kurios galiojimas pratęstas. Jie nesusiję su konkrečiu sektoriumi ir, juo labiau, patvirtintą pagalbą gaunančiu konkrečiu sektoriumi. Be to, skundo dėl nagrinjamų schemų tyrimas, kaip teigia Komisija 1995 m. liepos 18 d. laiške skundą pateikusiems asmenims, yra „didelis duomenų rinkimo ir analizavimo darbas“ (žr. šio sprendimo 26 punktą).

288 Todėl šioje byloje ieškovų negali pagrįstai remtis šio sprendimo 251 punkte minėtu sprendimu *RSV prieš Komisiją*.

289 Aplinkybės šioje byloje nepanašios ir tas, kurios nagrinjamos 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Koninklijke Friesland Foods prieš Komisiją* (T-348/03, Rink. p. II-0000). Iš tikrųjų ginčijamame sprendime Komisija pripažino, kad nagrinjama Nyderlandų schema panaši į Belgijos schemą, dėl kurios ji ne kartą išreiškė savo poziciją taip sukurdamą teisėtus lokesčius, kad Nyderlandų schema nėra valstybės pagalba (šiam sprendime minėto Sprendimo *Friesland Foods prieš Komisiją* 129 punktas). Šioje byloje taip nėra, nes Komisija visiškai neišreiškė savo pozicijos dėl nagrinjamos schemos ar dėl kokios kitos schemos, kuri būtų tokia panaši, kad būtų galėjusi sukelti teisėtus lokesčius dėl jos teisėtumo.

290 Todėl darytina išvada, kad atsižvelgiant į aplinkybes šioje byloje pirminio tyrimo procedūros trukmė nelaikytina išimtinė ir todėl galiną pagrįsti teisėtus lokesčius dėl nagrinjamų schemų teisėtumo.

291 Taip pat ieškovų remiasi Komisijos elgesiu ir visų pirma jos neveikimu per pirminio tyrimo procedūrą, kuris, jų nuomone, lėmė pagrįstus lokesčius dėl nagrinjamų schemų teisėtumo (žr. šio sprendimo 249 ir 250 punktus).

292 Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad 1994 m. gegužės 25 d. laišku Komisija Ispanijos Karalystės paprašė pateikti pastabas dėl 1994 m. skundo per penkiolika dienų. Be to, šiame laiške Komisija nurodė, kad, nepateikus atsakymo arba pateikus jos netenkinantį atsakymą, pasibaigus terminui ji turės pradėti formalią tyrimo procedūrą.

293 Kaip matyti iš bylos medžiagos dokumentų (žr. šio sprendimo 25 punktą ir tolesnius punktus), po to, kai buvo gautas 1994 m. rugsėjo 30 d. Ispanijos valdžios institucijų atsakymas, dėl nagrinjamų schemų vyko susirinkimai, patvirtinantys, kad buvo tęsiamas skundo nagrinjimas.

294 Taip pat 1995 m. liepos 18 d. laišku Komisija pareiškė jus informavo, kad toliau nagrinjama skundą, dėl jo skundo nuspręsta išsiaiškinusi tam tikrus klausimus ir atsižvelgiant į savo sprendimą.

295 Galiausiai 1996 m. sausio 19 d. Komisija Ispanijos Karalystę informavo, kad ji tiria nagrinjamą mokestinių priemonių poveikį konkurencijai ir šiuo atžvilgiu pareikalavo pateikti informaciją apie šią priemonių gavėjus.

296 Taigi Pirmosios instancijos teismas mano, kad gavusi 1994 m. skundą Komisija nebuvo pasyvi. Atvirkščiai, ji pradėjo savo tyrimą susirašinėjimu, kol Ispanijos Karalystei buvo išsiųstas 1996 m. sausio 19 d. laiškas, kuriame nebuvo atsakyta. Susirašinėjimas ir susitikimai su Komisija per pirminio tyrimo procedūrą patvirtina, kad vyko dialogas, kurio metu Komisija visų pirma siekė iš Ispanijos valdžios institucijų gauti informaciją, kad susidarytų pradinę nuomonę.

297 Be to, 1996 m. sausio 19 d. laiškas ?rodo, jog tuo metu Komisija neman?, kad turi b?tin? informacij? sprendimui prad?ti formali? proced?r? priimti.

298 Ta?iau nepaisant 1996 m. sausio 19 d. prašymo pateikti informacij? apie nagrin?jam? schem? gav?jus, Komisija iš Ispanijos valdžios institucij? negavo atsakymo, nors jos praš? prat?sti termin? atsakymui pateikti (žr. šio sprendimo 29 punkt?).

299 Be to, iš laišk? matyti, kad Komisija tiek pareišk?jams, tiek Ispanijos Karalystei pakartojo, jog skundas vis dar tiriamas ir ji nusprend? d?l ši? schem? teis?tumo.

300 Be to, net jeigu b?t? galima manyti, kad nuo 1996 m. sausio 19 d. laiško išsiuntimo Ispanijos Karalystei iki tada, kai gavo nauj? 2000 m. sausio 5 d. skund?, Komisija tyl?jo, atsižvelgiant ? bylos aplinkybes toks tyl?jimas negali b?ti išimtin? aplinkyb?, kuri leido atsirasti pagr?stiams l?kes?iams d?l nagrin?jam? schem? teis?tumo (žr. šio sprendimo 249 ir 250 punktus).

301 Iš tikr?j?, kadangi Ispanijos valdžios institucijos neatsak? ? prašym? pateikti informacij? apie asmenis, kuriems taikomos schemos, Komisija gal?jo nuspr?sti, kaip ji tai patikslino savo rašytiniuose dokumentuose, kad neturi informacijos, leidžian?ios ?vertinti reali? nagrin?jam? schem? taikymo srit?. Vis? pirma ji gal?jo manyti, jog nebuvo aplinkybi?, ?rodan?i?, kad nagrin?jamos schemos, kurios nustojo galioti 1994 m. pabaigoje, taikytos ?monei.

302 Be to, bet kuriuo atveju toks tyl?jimas negali b?ti aiškinamas kaip prilygstantis šios institucijos numanomam patvirtinimui (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 157 punkte min?to Sprendimo *Regione autónoma della Sardegna prieš Komisij?* 69 punkt?).

303 Tod?l argumento, susijusio su Komisijos neveikimu per pirmin? proced?r?, negalima priimti, nes šiuo atveju Komisijos elgesys negali b?ti laikomas išimtaine aplinkybe, galin?ia pagr?sti teis?tus l?kes?ius d?l nagrin?jam? mokestini? schem? teis?tumo.

304 Antra, gr?sdomos savo argument?, susijus? su teis?tais l?kes?iais d?l Komisijos elgesio, ieškov?s remiasi tuo, kad *Oficialiajame leidinyje* nebuvo paskelbtas specialus pranešimas, potencialius pagalbos gav?jus ?sp?jantis apie rizik?, kad pagalba n?ra užtikrinta. Jos pabr?žia, kad 1983 m. pranešime d?l neteis?tos pagalbos Komisija nurodo, jog sužinojusi, kad valstyb? nar? pri?m? neteis?tas pagalbos priemones, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ji paskelbia special? pranešim?, kuriuo potencialius pagalbos gav?jus ?sp?ja, kad ši pagalba neužtikrinta, o šiuo atveju tai nebuvo padaryta.

305 Pirmosios instancijos teismas primena, kad Komisija tokiais aktais, kaip antai gair?s, gali nusistatyti savo diskrecijos ?gyvendinimo kryptis, jei šiuose aktuose nustatytos šiai institucijai skirtos orientacinio pob?džio taisykl?s ir jei jie neprieštarauja Sutarties nuostatoms (žr. 2002 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisij?*, C?310/99, Rink. p. I?2289, 52 punkt? ir nurodyt? teismo praktik?, šio sprendimo 214 punkte min?to 2002 m. rugs?jo 26 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisij?* 53 punkt?).

306 Pažym?tina, kad 1983 m. pranešime d?l neteis?tos pagalbos Komisija primena apie EB 88 straipsnio 3 dalyje numatyt? pareig? pranešti apie pagalb?. Be to, ji informuoja potencialius valstyb?s pagalbos gav?jus apie tai, jog neteis?tai suteikta pagalba n?ra užtikrinta ta prasme, kad kiekvienam neteis?tai suteiktos pagalbos, t. y. Komisijai nepri?mus galutinio sprendimo d?l pagalbos suderinamumo, gav?jui gali tekti gr?žinti pagalb? (žr. šio sprendimo 11 punkt?).

307 Kaip beb?t? gaila, kad *Oficialiajame leidinyje* nebuvo paskelbtas 1983 m. pranešime d?l neteis?tos pagalbos numatytas specialus pranešimas, ta?iau min?tame pranešime esanti

informacija, apie kurią priminta šio sprendimo 306 punkte, nekelia jokių abejonių. Be to, remiantis ieškovių pateiktu aiškinimu, 1983 m. pranešimas dėl neteisėtąsias pagalbas gauti reikšmės, kuri prieštarautų EB 88 straipsnio 3 daliai. Iš tikrųjų rizika, kad neteisėtai suteikta pagalba yra neužtikrinta, kyla iš EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos pranešti apie pagalbą paskirties ir ji nesusijusi su 1983 m. pranešime dėl neteisėtąsias pagalbos numatyto specialaus pranešimo paskelbimu *Oficialiajame leidinyje*. Visų pirma neteisėtai suteiktos pagalbos susigrąžinimas negali tapti neįmanomas vien dėl to, kad Komisija nepaskelbė tokio pranešimo, nes priešingu atveju tai keltų grėsmę Sutartyje nustatytai valstybės pagalbos kontrolės sistemai.

308 Todėl 1983 m. pranešime dėl neteisėtąsias pagalbos numatyto pranešimo nepaskelbimas nėra išimtinė aplinkybė, galinti pagrįsti kokius nors lokesius dėl neteisėtai suteiktos pagalbos teisėtumo.

309 Trečia, ieškovo tvirtina, kad Komisijos sprendimų praktika faktinių aplinkybių metu yra veiksnys, dėl kurio galėjo atsirasti teisėtą lokesį.

310 Tačiau primintina, kad nors teisėtą lokesį paisymo principas yra vienas pagrindinių Bendrijos principų, kiek subjektai negali pagrįstai turėti teisėtą lokesį, kad Bendrijos institucijoms naudojantis savo diskrecija esama situacija išliks nepasikeitusi (1990 m. vasario 14 d. Teisingumo teismo sprendimo *Delacre ir kt. prieš Komisiją*, C-350/88, Rink. p. I-395, 33 punktas). Šis principas aiškiai taikomas konkurencijos politikoje, kuriai būdinga plati Komisijos diskrecija (dėl baudų nustatymo žr. 2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 172 punktą).

311 Būtent taip yra dėl klausimo, ar vykdytos sąlygos, leidžiančios nesusigrąžinti neteisėtai suteiktos pagalbos, susijusios su išimtinė aplinkybių buvimu. Todėl su kitomis bylomis šioje srityje susiję sprendimai yra tik orientacinio pobūdžio ir negali pagrįsti teisėtą lokesį, nes kiekvienos bylos aplinkybės skiriasi.

312 Šiomis aplinkybėmis ieškovių nurodyti Komisijos sprendimai šioje srityje nėra išimtinė aplinkybė, galinti pagrįsti tokius teisėtus lokesius.

313 Galiausiai, ketvirta, *Confebask* teigia, kad 1998 m. Komisija pakeitė savo politiką valstybės pagalbos srityje ir nurodo teisėtus lokesius dėl nagrinėjamo priemonių įgyvendinimo metu.

314 Tačiau šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas primena, jog tai, kad Komisija priėmė 1998 m. pranešimą dėl fiskalinės pagalbos, nereiškia, kad pasikeitė valstybių narių mokesčių schemų vertinimo kriterijai.

315 Iš tikrųjų, kaip tai jau aukščiau nurodyta (žr. šio sprendimo 180 punktą), 1998 m. pranešime dėl fiskalinės pagalbos Komisija, daugiausia remdamasi Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktika, pateikia paaiškinimus dėl EB 87 ir 88 straipsnių taikymo mokestinėms priemonėms. Tačiau šiame pranešime Komisija nepraneša, kad pasikeitė kriterijai, susiję su mokestinė priemonių vertinimu EB 87 ir 88 straipsnių atžvilgiu (šio sprendimo 174 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 79 punktas bei šio sprendimo 174 punkte minėto 2002 m. spalio 23 d. Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* 83 punktas).

316 Todėl argumentas, susijęs su Komisijos politikos pasikeitimu, negali būti laikomas išimtinė aplinkybe, galinčia pagrįsti teisėtus lokesius dėl neteisėtai suteiktos pagalbos teisėtumo.

317 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, jog kaltinimų, susijusių su tuo, kad Komisijos elgesys

buvo išimtin? aplinkyb?, pagrindžianti teis?tus l?kes?ius d?l neteis?tai suteiktos pagalbos teis?tumo, reikia atmesti kaip nepagr?st?.

– D?l kaltinimo, susijusio su vienodo poži?rio principo pažeidimu

318 Pirmajame ieškinio pagrinde, grindžiamame teis?tais l?kes?iais, kurie atsirado d?l pirminio tyrimo trukm?s, ieškov?s nurodo vienodo poži?rio principo pažeidim?, nes kai kuriuose sprendimuose Komisija nusprend?, jog proced?ros trukm? pateisino tai, kad nenurodyta susigr?žinti pagalb?.

319 Pagal nusistov?jusi? teismo praktik? šis principas reikalauja, kad panašios situacijos neb?t? vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent toks vertinimas gali b?ti objektyviai pagr?stas (2006 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Koninklijke Coöperatie Cosun*, C?248/04, Rink. p. I?10211, 72 punktas ir nurodyta teismo praktika).

320 Ta?iau šiuo atveju ieškov?s ne?rod?, jog su gin?ijamomis pagalbos schemomis susijusi situacija panaši ? j? min?tuose sprendimuose nagrin?jamas situacijas, kuriose Komisija nusprend?, kad nereikia nurodyti susigr?žinti pagalb?.

321 Iš tikr?j? pripažintina, kad šiuose ieškovi? min?tuose sprendimuose, be kita ko, susijusiuose su pagalbos schemomis, pagalbos nesusigr?žinimas pateisinamas aplinkyb?mis, kurios suk?l? teis?tus l?kes?ius d?l nagrin?jam? schem? teis?tumo ir ? kuriuos Komisija atsižvelg?. Komisija ypa? atsižvelg? ? tai, kad pagalbos nebuvimas aiškiai konstatuotas kituose sprendimuose d?l priemoni?, analogišk? šiuose sprendimuose nagrin?jamoms schemoms, taip pateisindama sprendim? nesusigr?žinti (žr. Komisijos sprendimus d?l koordinavimo centr?, šio sprendimo 255 punktas). Taip pat tam tikrais atvejais ji atsižvelg? ? tai, kad nuo atitinkamos valstyb?s nar?s visiškai nepriklaus? nagrin?jamos proced?ros trukm? (žr. Sprendim? 2001/168, šio sprendimo 255 punktas) arba ? tai, kad vienintelis nagrin?jamos pagalbos gav?jas negavo gin?ijamos naudos ir tod?l nereik?jo pagalbos susigr?žinti (žr. Sprendim? 2003/81, šio sprendimo 255 punktas).

322 Taip n?ra gin?ijamuose galutiniuose sprendimuose, kuriuose Komisija pabr?ž?, jog, atvirkš?iai, nebuvo ?vykdytos s?lygos, reikalingos tam, kad b?t? galima remtis teis?t? l?kes?i? apsauga (žr. šio sprendimo 55 ir 56 punktus), o tai atsižvelgdamas ? bylos aplinkybes patvirtino Pirmosios instancijos teismas (žr. šio sprendimo 284–317 punktus).

323 Iš to darytina išvada, kad šioje byloje nagrin?jamos aplinkyb?s visiškai nepanašios ? tas, kurios nagrin?jamos min?tuose sprendimuose, kuriuose Komisija nenurod? susigr?žinti pagalb?.

324 Taigi ieškov?s ne?rod?, kad pažeistas vienodo poži?rio principas.

325 Be to, pažym?tina, kad gin?ijamuose galutiniuose sprendimuose nurodyta, jog jie nedaro poveikio galimybei, kad pagal atleidimo nuo mokes?i? schemas suteikta individuali pagalba v?liau Komisijos sprendimu arba pagal išimties reglamentus gali b?ti pripažinta visiškai arba iš dalies suderinama su bendr?ja rinka, atsižvelgiant ? jos specifinius požymius (žr. Sprendimo 2003/28 103 punkt?, Sprendimo 2003/86 101 punkt? ir Sprendimo 2003/192 99 punkt?).

326 Taigi kaltinim?, susijus? su vienodo poži?rio principo pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagr?st?.

327 Tod?l reikia atmesti vis? penkt?j? ieškinio pagrind?, susijus? su proced?ros pažeidimu, teisinio saugumo, gero administravimo, teis?t? l?kes?i? apsaugos ir vienodo poži?rio princip? pažeidimu.

5. D?l šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies

pažeidimu

a) Šalių argumentai

328 Ieškovas, susipažinusios su Komisijos 1995 m. liepos 18 d. laišku, pateiktu jos atsiliepimo ? ieškinį priede, tvirtina, jog šio laiško turinys turėjo būti paminėtas sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą, kad jos galėtų pateikti savo pastabas laiku. Ieškovas konkrečiai nurodo laiške minėtus susitikimus, kuriuose dalyvavo tik *Comunidad autónoma de la Rioja*. Ieškovas tvirtina, kad, jei būtų žinojusios apie šio laiško turinį, būtų galėjusios kreiptis ? nacionalines valdžios institucijas dėl šių susitikimų ir konkrečiai sužinoti, apie ką juose kalbėta. Ieškovas mano, kad negalėjo laiku pateikti pastabų ir todėl jis kaip suinteresuotąjį asmenį teisės pažeistos.

329 Komisija teigia, kad šis šeštasis ieškinio pagrindas nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

330 Primintina, kad pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį „vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui“.

331 Šioje byloje ieškovas šį ieškinio pagrindą pateikė po to, kai Komisija atsiliepime ? ieškinį pateikė 1995 m. liepos 18 d. laišką. Taigi jis laikytinas pagrįstu faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, todėl laikytinas priimtiniu (2002 m. spalio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 369 ir tolimesni punktai).

332 Dėl šio ieškinio pagrindo pagrįstumo primintina, kad suinteresuotieji asmenys, išskyrus už pagalbos suteikimą atsakingą valstybę narę, per procedūrą negali patys tiesiogiai dalyvauti diskusijose su Komisija taip, kaip tai gali daryti ši valstybė narė. (žr. šio sprendimo 238 punkte minėto Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, 192 punktą ir nurodytą teismo praktiką; šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją*, T-176/01, Rink. p. II-3931, 74 punktą).

333 Šiuo atveju, be to, kad ieškovas nedalyvavo per administracinę procedūrą kaip suinteresuotosios šalys, jos visiškai neįrodė, kodėl sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą nepaminėtas 1995 m. liepos 18 d. Komisijos laiškas, kuriuo pareiškėjai informuoti apie tolesnę Ispanijos mokesčių sistemos nagrinėjimą, pažeidė EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą jo teisę pateikti pastabas vykstant tyrimo etapui. Šiuo atžvilgiu ieškoviui nurodytas valstybės narės centrinės valdžios ir regioninės ar vietos valdžios institucijų nesusižinojimas yra valstybės narės vidaus problema, nesusijusi su Komisija.

334 Atsižvelgiant ? tai, kas pasakyta, šeštasis ieškinio pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

335 Todėl visus ieškinius bylose T-86/02–T-88/02, kuriais siekiama panaikinti ginčijamus galutinius sprendimus, reikia atmesti.

II – Dėl ieškinių bylose T-30/01–T-32/01, kuriais siekiama panaikinti sprendimų pradėti formalią tyrimo procedūrą

336 Bylose T-30/01–T-32/01 ieškovas prašo panaikinti 2000 m. lapkričio 28 d. sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl to, kad šioje byloje aptariamos schemos yra esama pagalba

ir kad j? nagrin?dama pagal naujai pagalbai numatyt? proced?r? Komisija pažeid? EB 88 straipsn?, Reglamento Nr. 659/1999 17–19 straipsnius bei teisinio saugumo ir teis?t? l?kes?i? apsaugos principus.

337 Taip pat ieškov?s teigia, kad, atvirkš?iai nei tvirtina Komisija, ieškiniai priimtini, nes priimant sprendim? prad?ti formali? tyrimo proced?r? reikia pasirinkti taikytinas proced?ros taisykles, tod?l kyla galutin?s teisin?s pasekm?s. Kalbant apie tyrimo proced?ros pasirinkim?, reikia nurodyti, kad galutinis sprendimas tik patvirtina sprendim? prad?ti formali? tyrimo proced?r?, d?l kurio galima pareikšti ieškin?.

338 Savo ruožtu Komisija 2001 m. geguž?s 3 d. atskirais dokumentais kiekvienoje iš byl? T?30/01–T?32/01 pateik? prieštaravimus d?l priimtinum? 2002 m. liepos 5 d. atsiliepimuose ? ieškinius ji vis? pirma teigia, kad ieškiniai bylose T?30/01–T?32/01 neteko dalyko. Papildomai ji prašo juos pripažinti nepriimtinais ir bet kuriuo atveju nepagr?stais.

339 Pirmosios instancijos teismas mano, kad pirmiausia tikslinga nuspr?sti, ar ieškiniai neteko dalyko.

A – Šali? argumentai

340 Savo atsiliepimuose ? ieškinius Komisija teigia, kad ieškiniai bylose T?30/01–T?32/01 neteko dalyko.

341 Ieškov?s mano, kad, viena vertus, ieškinio pagrindas d?l panaikinimo šiose bylose ir, kita vertus, ieškinio pagrindai sujungtose bylose T?86/02–T?88/02, susij? su ieškiniais d?l gin?ijam? galutini? sprendim?, n?ra tokie patys, nors antrasis ieškinio pagrindas, pateiktas bylose T?86/02–T?88/02 pakartoja pagrind? d?l panaikinimo, pateikt? bylose T?30/01–T?32/01, kaip tai leidžiama pagal teismo praktik?. Šiuo atžvilgiu jos teigia, kad, kiek tai susij? su proced?ros pasirinkimu, galutinis sprendimas tik patvirtina ankstesn? sprendim? prad?ti formali? tyrimo proced?r? ir negali ištaisyti šiame sprendime padaryto pažeidimo.

342 Taip pat jos tvirtina, kad Komisijos nurodytas 2002 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Diputación Foral de Álava prieš Komisij?* (T?168/99, Rink. p. II?1371) šiuo atveju netaikytinas, nes šioje byloje ieškinio argumentai susij? tik su gin?ijamos priemon?s pripažinimu pagalba, o ne su tyrimo proced?ros pažeidimu.

343 Galiausiai ieškov?s mano, jog tai, kad Komisija pri?m? sprendimus d?l atleidimo nuo mokes?io schem? po to, kai buvo pareikšti ieškiniai d?l sprendimo prad?ti formali? tyrimo proced?r?, yra nauja aplinkyb?, leidžianti joms Pirmosios instancijos teismo prašyti išpl?sti ieškini? d?l panaikinimo reikalavimus ir pripažinti, kad jie apima prašym? panaikinti sprendimus d?l atleidimo nuo mokes?io schem?.

B – Pirmosios instancijos teismo vertinimas

344 Pagal Proced?ros reglamento 113 straipsn? Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva bet kuriuo metu gali, išklaus?s šalis, paskelbti, kad n?ra ieškinio dalyko ir kad n?ra reikalo priimti sprendim?.

345 Ieškinys d?l panaikinimo netenka dalyko, jei ieškovo teisin? pad?tis nepasikeist? d?l gin?ijamo akto panaikinimo ar nepanaikimo. Darant toki? prielaid? reikia paskelbti, kad n?ra reikalo priimti sprendim? (2000 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EPAC prieš Komisij?*, T?204/97 ir T?270/97, Rink. p. II?2267, 154 punktas).

346 Šiuo atveju reikia išnagrin?ti, ar 2000 m. lapkri?io 28 d. sprendimas prad?ti formali? tyrimo

procedūrą ir toliau ieškovams sukelti teisinių pasekmių po to, kai Komisija priėmė galutinius sprendimus, kuriais užbaigta formali tyrimo procedūra ir dėl kurių ieškovų pareikšti ieškiniai byloje T-86/02–T-88/02, kurie yra išnagrinėti pirmiau ir atmesti (žr. šio sprendimo 335 punktą).

347 Pažymėtina, kad 2000 m. lapkričio 28 d. sprendime pradėti formali tyrimo procedūra padaryta laikina išvada dėl neteisėtąs pagalbos buvimo. 2001 m. gruodžio 20 d. trimis sprendimais Komisija pripažino, kad trys nagrinėjamos mokesčių schemos yra neteisėta ir su bendrąja rinka nesuderinama pagalba bei nurodė ją panaikinti ir susigrąžinti jau išmokėtą pagalbą, palikė skaičiuojant nuo tos dienos, kai gavėjams buvo pervesta nagrinėjama pagalba.

348 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad galimas sprendimo pradėti formali tyrimo procedūrą panaikinimas nepakeistų ieškovių teisių padėties.

349 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pats sprendimas pradėti formali tyrimo procedūrą neturi jokių galutinių pasekmių su juo susijusių priemonių teisėtumui. Iš tikrųjų neteisėtumas nustatomas tik galutiniu sprendimu, kuriuo šios priemonės galutinai pripažįstamos pagalba (2002 m. lapkričio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Salzgitter prieš Komisiją*, T-90/99, Rink. p. II-4535, 14 punktas).

350 Žinoma, sprendimas pradėti formali tyrimo procedūrą gali sukelti savarankišką teisinių pasekmių, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo ir teismų praktikoje pripažinta galimybė kreiptis į teismą dėl šio sprendimo, kai jis sukelia tokių teisinių pasekmių, kurios yra savarankiškos galutinio sprendimo atžvilgiu. Taigi nagrinėjamos priemonės įgyvendinimo sustabdymas dėl to, kad ši priemonė laikinai pripažinta nauja pagalba, yra savarankiško pobūdžio galutinio sprendimo atžvilgiu, kuris taikomas iki kol bus užbaigta formali procedūra (2001 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-400/99, Rink. p. I-7303, 56–62 punktai ir 69 punktas; šio sprendimo 153 punkte minėto Sprendimo *Government of Gibraltar prieš Komisiją* 80–86 punktai ir šio sprendimo 226 punkte minėto Sprendimo *Regione Siciliana prieš Komisiją* 46 punktas).

351 Vis dėlto šiuo atveju aišku, kad atitinkamų mokesčių priemonių įgyvendinimas nebuvo sustabdytas dėl to, kad pagal EB 88 straipsnio 3 dalį ši priemonė laikinai pripažinta nauja pagalba.

352 Be to, matyti, kad ginčijamų galutinių sprendimų pasekmių nuo jų įsigaliojimo, pirma, dėl juose nurodytų priemonių pobūdžio ir, antra, atsižvelgiant į tai, kad tai nėra esama pagalba, nepakeitė laikino sprendimo pradėti formali tyrimo procesą pasekmių. Iš tikrųjų tai, jog nagrinėjamos schemos nėra esama pagalba, reiškia, kad suteikta pagalba turi būti susigrąžinta, o pasekmių panaikinti ir susigrąžinti pagalbą pakeičia paprastą sustabdymą (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 345 punkte minėto Sprendimo *EPAC prieš Komisiją* 156 punktą), nes reikalaujama grąžinti *ab initio* gautą neteisėtą naudą.

353 Be to, pažymėtina, kad grąsdamos savo ieškiniais byloje T-30/01–T-32/01 dėl sprendimo pradėti formali tyrimo procedūrą ieškovų tvirtina, jog nagrinėjamos priemonės yra esama pagalba ir kad pradėjusi formali tyrimo procedūrą bei jas pripažinusi nauja pagalba Komisija pažeidė esamai pagalbai taikytinas procedūros taisykles. Reikia konstatuoti, kad šie argumentai tokie patys, kokie pateikti grindžiant ieškiniai dėl panaikinimo byloje T-86/02–88/02, pareikštus dėl galutinių sprendimų (žr. ieškinį byloje T-86/02–T-88/02 antrąjį ir trečiąjį pagrindus). Tačiau Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija nagrinėjamas pagalbos schemas teisingai pripažino nauja pagalba (žr. šio sprendimo 204 punktą) ir atmetė ieškiniai dėl galutinių sprendimų byloje T-86/02–T-88/02 (žr. šio sprendimo 335 punktą).

354 Todėl atsižvelgiant į ieškiniuose dėl sprendimo pradėti formali tyrimo procedūrą ieškovų

pateikt? argument? turin? matyti, kad šie neteko dalyko.

355 Šiomis aplinkyb?mis, kadangi Pirmosios instancijos teismas patvirtino, kad galutiniais tap? Komisijos sprendimai, kuriuose nurodyta panaikinti nagrin?jamos mokes?i? schemas ir susigr?žinti pagalb?, yra teis?ti, ieškov?s nebeturi jokio suinteresuotumo, kad sprendimas prad?ti formali? tyrimo proced?r? b?t? panaikintas.

356 Be to, d?l ieškovi? nurodyt? šio sprendimo 350 punkte min?to 2001 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Italija prieš Komisij?* ir 2007 m. birželio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tirrenia di Navigazione ir kt. prieš Komisij?* (T?246/99, Rink. p. I?0000), pažym?tina, kad situacija nebuvo tokia pati kaip šioje byloje. Iš tikr?j? po sprendimo prad?ti formali? tyrimo proced?r?, kuriuo nagrin?jamos priemon?s pripažintos nauja pagalba, Komisija pri?m? galutinius sprendimus, kuriuose nagrin?jamos priemon?s pripažintos nauja pagalba, bet suderinama su bendr?ja rinka, jei laikomasi tam tikr? s?lyg? (min?to Sprendimo *Tirrenia di Navigazione ir kt. prieš Komisij?* 7 ir 12 punktai).

357 Ta?iau šioje byloje Komisija pri?m? tris galutinius sprendimus, kuriuose trys nagrin?jamos schemas pripažintos nauja pagalba, nesuderinama su bendr?ja rinka.

358 Kadangi š? Komisijos vertinim?, ?skaitant schem? pripažinim? nauja pagalba, Pirmosios instancijos teismas patvirtino, darytina išvada, jog nagrin?jamos pagalbos priemon?s turi b?ti panaikintos ir pagalba susigr?žinta *ab initio* ir kad n?ra reikalo priimti sprendim? d?l klausimo, ar tos pa?ios priemon?s, kurias sprendime prad?ti formali? tyrimo proced?r? Komisija nurod? sustabdyti, tur?jo b?ti sustabdytos, kol bus priimti sprendimai, kuriais užbaigiama gin?ijamu sprendimu prad?ta proced?ra (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 342 punkte min?to 2002 m. kovo 6 d. Sprendimo *Diputación Foral de Álava prieš Komisij?* 23–27 punktus).

359 Ieškov?s teigia, kad šio sprendimo 342 punkte min?tas 2002 m. kovo 6 d. Sprendimas *Diputación Foral de Álava prieš Komisij?* netaikytinas šioje byloje, nes ieškinio argumentai susij? tik su gin?ijamos priemon?s pripažinimu pagalba, o šiuo atveju j? argumentas grindžiamas tuo, kad aptariamoms priemon?s yra esama pagalba ir kad tyrimo proced?roje yra pažeidim?.

360 Vis d?lto Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad šis argumentas nepaneigia išvados, jog ieškiniai bylose T?30/01–T?32/01 neteko dalyko.

361 Iš tikr?j? primintina, kad šio sprendimo 342 punkte min?tas 2002 m. kovo 6 d. Sprendimas *Diputación Foral de Álava prieš Komisij?* susij?s su ieškiniu d?l Komisijos sprendimo prad?ti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyt? proced?r? d?l mokes?i? kredito ir mokes?io baz?s sumažinimo, kurie taikomi atitinkamai *Ramondín* ir *Ramondín Cápsulas*. Ta?iau Pirmosios instancijos teismas nusprend?, kad šis ieškinys d?l sprendimo prad?ti formali? tyrimo proced?r? neteko dalyko, nes Pirmosios instancijos teismas atmet? pat? ieškin? d?l galutinio Komisijos sprendimo, grindžiam? identiškais argumentais.

362 Taigi Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad tokia situacija yra ir šioje byloje, nepaisant ieškovi? pateikto argumento. Iš tikr?j?, kaip jau priminta, Pirmosios instancijos teismas išnagrin?jo ir atmet? argumentus, susijusius su schem? pripažinimu esama pagalba ir tariamu proced?ros pažeidimu. Tod?l gin?o dalyko atžvilgiu 342 punkte min?tame 2002 m. kovo 6 d. Sprendime *Diputación Foral de Álava prieš Komisij?* priimtas sprendimas taikytinas ir šioje byloje.

363 Iš to darytina išvada, kad, nesant reikalo nuspręsti nei dėl Komisijos pareikšto prieštaravimo dėl priimtino, nei dėl ieškovių dubliuose pateikto prašymo panaikinti ginjamus galutinius sprendimus, reikia pripažinti, kad ieškiniai bylose T-30/01–T-32/01 neteko dalyko, todėl sprendimo dėl jų priimti nereikia.

Dėl prašymų taikyti proceso organizavimo priemonės

364 Pirmiausia ieškovų Pirmosios instancijos teismo prašo Komisijai nurodyti pateikti tam tikrus dokumentus.

365 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad atsiliepimo į ieškinį prieduose Komisija pateikė 1994 m. skundo ir pareiškėjams išsiųsto 1995 m. liepos 18 d. laiško kopijas.

366 Kadangi Pirmosios instancijos teismas galėjo nagrinėti visus ieškovių nurodytus ieškinio pagrindus remdamasis byloje esančiais dokumentais bei per posėdžius pateiktais paaiškinimais, nereikia prašyti Komisijos pateikti papildomus dokumentus (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, C-260/05 P, Rink. p. I-10005, 77–79 punktus, patvirtinančius 2005 m. balandžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, T-88/01, Rink. p. II-1165, 81 punktą).

367 Antra, ieškovų Pirmosios instancijos teismo prašo išnagrinėti ir priimti sprendimą dėl ieškinio, pareikšto bylose T-30/01–T-32/01 ir T-86/02–T-88/02, prieš priimant sprendimą dėl ieškovių ieškinio, pareikšto bylose T-227/01–T-229/01 ir T-230/01–T-232/01 dėl Komisijos sprendimo, kuriuose mokesčių schemos, nustatančios, pirma, 45 % investicijų sumos mokesčių kreditų ir, antra, mokesčių bazės sumažinimą, pripažintos su bendrąja rinka nesuderinamomis pagalbos schemomis.

368 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad ieškovių nurodytos bylos buvo nagrinėjamos vienu metu. Visose posėdžiai šiose bylose vyko 2008 m. sausio 15, 16 ir 17 dienomis, o sprendimai paskelbti tą pačią dieną, todėl šis prašymas taikyti proceso organizavimo priemonę neteko dalyko.

369 Taigi ieškovių prašymus taikyti proceso organizavimo priemones reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

I – Bylose T-30/01–T-32/01

370 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Pirmosios instancijos teismas bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra. Kadangi ieškovų pralaimėjo bylas T-86/02–T-88/02, kuriose jos pareiškė ieškinius dėl galutinio sprendimo, priimtą po sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą, kuris skundžiamas bylose T-30/01–T-32/01, ieškovų turi padengti bylinėjimosi išlaidas bylose T-30/01–T-32/01 (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 342 punkte minėto 2002 m. kovo 6 d. Sprendimo *Diputación Foral de Álava prieš Komisiją* 28 punktą).

II – Bylose T-86/02–T-88/02

371 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovų pralaimėjo bylas T-86/02–T-88/02, jos padengia savo bei Komisijos ir *Comunidad autónoma de La Rioja* patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

372 Comunidad autónoma del País Vasco ir Confebask padengia savo bylin?jimosi išlaidas

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išpl?stin? kolegija)

nusprendžia:

1. **Sujungti bylas T?30/01–T?32/01 ir T?86/02–T?88/02 galutiniam sprendimui priimti.**

2. **Bylose T?30/01–T?32/01:**

– nereikia priimti sprendimo dėl ieškini?,

– Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa ir Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya padengia savo bylin?jimosi išlaidas ir Komisijos patirtas bylin?jimosi išlaidas.

3. **Bylose T?86/02–T?88/02:**

– atmesti ieškiniai,

– Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa ir Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya padengia savo bylin?jimosi išlaidas bei Komisijos ir Comunidad autónoma de La Rioja patirtas bylin?jimosi išlaidas,

– Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ir Confederación Empresarial Vasca (Confebask) padengia savo bylin?jimosi išlaidas.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Paskelbta 2009 m. rugs?jo 9 d. viešame pos?dyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinyš

Teisinis pagrindas

I – Bendrijos teis?s aktai

II – Nacionalin?s teis?s aktai

Gin?o aplinkyb?s

Gin?ijami sprendimai

I – 2000 m. lapkri?io 28 d. Sprendimas prad?ti formali? tyrimo proced?r? (bylos T?30/01–T?32/01)

II – Gin?ijami galutiniai sprendimai (bylos T?86/02–T?88/02)

Procesas

Šali? reikalavimai

I – Bylose T?30/01–T?32/01

II – Bylose T?86/02–T?88/02

D?l teis?s

I – D?l ieškini? bylose T?86/02–T?88/02, kuriais prašoma panaikinti gin?ijamus galutinius sprendimus, kuriuose nagrin?jamos schemos pripažintos nesuderinamomis ir nurodyta susigr?žinti suteikt? pagalb?

A – D?l Confebask prašymo ?stoti ? byl? priimtino, kiek tai susij? su ieškiniais bylose T?86/02–T?88/02

1. Šali? argumentai

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

B – D?l ieškini? pagr?stumo bylose T?86/02–T?88/02

1. D?l antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad nagrin?jamos pagalbos schemos tariamai yra esama pagalba

a) D?l pirmos dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunk?io pažeidimu

Šali? argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

b) D?l antros dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunk?io pažeidimu

Šali? argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

2. D?l tre?iojo ieškinio pagrindo, susijusio su esamai pagalbai taikytin? proced?ros taisykli? pažeidimu

3. D?l ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu

a) Šali? argumentai

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

4. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su procedūros pažeidimu, teisinio saugumo, gero administravimo, teisėt? l?kesi? apsaugos ir vienodo poži?rio princip? pažeidimu

a) Dėl kaltinimo, susijusio su procedūros pažeidimu

Šali? argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

b) Dėl kaltinimo, susijusio su teisinio saugumo, gero administravimo, teisėt? l?kesi? apsaugos ir vienodo poži?rio princip? pažeidimu

Šali? argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

– Dėl kaltinimo, susijusio su teisinio saugumo ir gero administravimo princip? pažeidimu dėl pirminio tyrimo trukm?s

– Dėl kaltinimo, susijusio su teisėt? l?kesi? apsaugos principo pažeidimu

– Dėl kaltinimo, susijusio su vienodo poži?rio principo pažeidimu

5. Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu

a) Šali? argumentai

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

II – Dėl ieškini? bylose T?30/01–T?32/01, kuriais siekiama panaikinti sprendim? prad?ti formali? tyrimo proced?r?

A – Šali? argumentai

B – Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl prašym? taikyti proceso organizavimo priemonės

Dėl bylin?jimosi išlaid?

I – Bylose T?30/01–T?32/01

II – Bylose T?86/02–T?88/02

* Proceso kalba: ispan?.